

א. מקבילות ס' שמואל ובראשית

בראשית	שמואל
... אין לה ולד (יא ל)	... ולחנה אין ילדים (א ב והשווה ש"ב ו כג)
וירא ה' כי-שנואה לאה ויפתח את-רחמה... כי-ראה ה' בעניי... (כט לא-לב)	... כי את-חנה אהב וה' סגר רחמה... אם-ראה תראה בעני אמתך (א ה-יא)
כי-עצר עצר ה' בעד כל-רחם... (כ יח)	... כי-סגר ה' בעד רחמה (שם ו)
וידר יעקב נדר לאמר אם... (כח כ); כי-ראה ה' בעניי... (כט לב)	ותדר נדר ותאמר... אם-ראה תראה בעני אמתך... (שם יא)
ויזכר אלהים את-רחל... (ל כב)	חכרתני ולא-תשכח (שם שם)
אני טרם אכלה לדבר אל-לבי... (כד מה); ובמשמעות אחרת שם נ כא)	וחנה היא מדברת על-לבה... (שם יג)
עש-לה הטוב בעיניך (טז ו)	... עשי הטוב בעיניך... (שם כג ולהלן יד לו: כל-הטוב בעיניך עשה; וראה שם שם מ; ש"ב יט כח, לח)
והורדתם את-שיבתי ברעה שאולה (מד כט, לא) לא-ידון רחמי באדם (ו ג); וגם את-הגוי אשר יעבדו הן אנכי (טו יד); השפט כל-הארץ... (יח כה)	מוריד שאול ויעל (ב ו)
... כי-גולה צעקתם את-פני ה' וישלחנו ה' לשחתה (יט יג)	ה' ידין אפסי-ארץ... (שם י')
כי שת-לי אלהים זרע... (ד כה)	ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את-פני ה' (שם יז)
וה' פקד את-שרה... (כא א)	... ישם ה' לך זרע מן-האשה הזאת (שם כ)
ה' אשר-התהלכתי לפניו (כד מ)	כי-פקד ה' את-חנה... (שם כא)
ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות... (מח י); ויהי כי-זקן יצחק ותכהין עיניו מראת (כז א והשווה רב' לד ז)	... ביתך ובית אביך יתהלכו לפני... (שם ל)
	... ועינו החלו כהות לא יוכל לראות (ג ב)

ויקרא אליו מלאך ה' מן השמים ויאמר אברהם
אברהם ויאמר הנני (כב יא); ויאמר אלהים
לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב,
ויאמר הנני (שם מו ב וראה עוד שמ' ג ד)

ותאמר לה המילדת אל-תיראי כי-גם-זה לך בן
(לה יז)

ויאמר אבימלך (מלך פלשתים)... והבאת עלינו
אשם (כו י')

...והצאן והבקר עלות עלי (לג יג)

וישאו עיניהם ויראו (בר' לז כה וראה שם יג י,
יח ב ועוד)

...ויבקע עצי עלה... ויקח את-האיל ויעלהו
לעלה... (כב ג, יג)

...הסירו את-אלהי הנכר אשר בתכם... (לה
ב, ד)

כי-נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה... (כ ז)

וירע הדבר מאד בעיני אברהם (כא יא וראה שם
כח ח ועוד)

העד העד בנו האיש... (מג ג)

ובני בנימין... ובכר (מו כא)

... ותלך לדרש את-ה' (כה כב וראה עוד שמ'
יח טו)

...ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים (כד
יג)... והנה רבקה יצאת (שם טו)

מצבת קברת-רחל (לה כ וראה מח ז)

ויקרא יעקב את-שם המקום אשר דבר אתו שם
אלהים בית-אל. ויסעו מבית אל ויהי-עוד כברת
הארץ לבוא אפרתה... (לה טו-טז)

כי-נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה... (כ ז)

וכחול אשר על-שפת הים (כב יז); ושמתי את
זרעך כחול הים אשר לא-יספר מרב (לב יג ועי'
יהושע יא ד; שופ' ז יב)

ויקרא ה' אל-שמואל ויאמר הנני (שם ד)
ויבא ה' ויתיצב ויקרא כפעם-בפעם שמואל
שמואל (שם י')

ותדברנה הנצבות עליה אל-תיראי כי בן ילדת
(ד כ)

כי-השב תשיבו לו אשם... ויאמרו מה
האשם... אשר השבתם לו אשם... ואלה טחרי
הזהב אשר השיבו פלשתים אשם לה' (ו ג-יז)

...ושתי פרות עלות (שם ז)

וישאו את-עיניהם ויראו (ו יג וראה עוד ש"ב יג
לד; יח כד)

ויבקעו את-עצי העגלה ואת-הפרות העלו עליה
לה' (שם יד)

ויאמר שמואל... הסירו את-אלהי הנכר
מתוכם (ז ג)

...ואתפלל בעדכם אל-ה'... ויזעק שמואל אל-
ה' בעד ישראל (שם ה-ט)

וירע הדבר בעיני שמואל... (ח ו)

אך כי-העד תעיד בהם... (ח ט)

איש מבן ימין (קרי מבנימין)... בן-בכורת...
(ט א)

...בלכתו לדרוש אלהים... (שם ט)

...נערות יצאות לשאב מים... (שם יא)

...עם קברת רחל... (י ב)

...ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אל-
האלהים בית-אל... (שם ג)

...התפלל בעד-עבדך אל-ה' אלהיך ואל-
נמות... (יב יט)

...כחול אשר על-שפת-הים לרב... (יג ה; ש"ב
יז יא)

- וייחל עוד שבעת ימים אחרים... (ח יב)
- ויסעו, ויהי חתת אלהים... ויבא יעקב לווה...
הוא בית-אל (לה ו-ז)
- ...ומטך אשר בידך (לח יח)
- עכרתם אתי להבאשני בישב הארץ (לד ל)
- וישכנו מחוילה עד-שור אשר על-פני מצרים...
(כה יח)
- ...לרגל המלאכה (לג יד וראה שמ' כב ז, י')
- וינחם ה' כיעשה את-האדם בארץ ויתעצב אל-
לבו (ו ו)
- ...לכה ואשלחך אליהם... ויאמרו לו לך-נא
ראה... (לז יג-יד)
- ויצא הראשון אדמוני כלו... (כה כה)
- ...ישא פרעה את-ראשך מעליך... ואכל העוף
את-בשרך מעליך (מ ט); וירד העיט על-
הפגרים (טו יא)
- ...כי דלקת אחרי (לא לו)
- ...ונפשו קשורה בנפשו (מד ל)
- ... ואשלחך בשמחה ובשרים בתף ובכנור
(לא כז)
- הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה (לד יב והשווה
שמ' כב טו-טז)
- למה נחבאת לברח (לא כז)
- ורחל לקחה את-התרפים ותשמם בכר הגמל
ותשב עליהם... (לא לד)
- ...ולמה רמיתני (כט כה)
- ...ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד (לד ז ועי'
מה ה)
- וישק יעקב לרחל וישא את-קלו ויבך (כט יא
ועי' לג ד; מה טו)
- וייחל (קרי ויוחל) שבעת ימים למועד אשר
שמואל... (יג ח)
- ותהי חרדה במחנה... ותרגז הארץ ותהי לחרדת
אלהים... והמלחמה עברה את-בית און (יד
טו-כג)
- ...המטה אשר בידו (שם כז)
- ...עכר אבי את-הארץ... (שם כט)
- ... מחוילה בואך שור אשר על-פני מצרים
(טו ז)
- וכל-המלאכה... (שם ט)
- נחמתי כיהמלכתי את-שאול למלך כישב
מאחרי ואת-דברי לא הקים (שם יא)
- ...ולך אשלחך אל-ישי בית-הלחמי כיראיתי
בבניו לי מלך (טז א)
- ...והוא אדמוני... (שם יב)
- והסירתי את-ראשך מעליך ונתתי פגר מחנה
פלשתים... לעוף השמים... (יז מו)
- ...מדלק אחרי פלשתים... (שם נג)
- ונפש יהונתן נקשרה בנפש דוד (יח א וראה
להלן כ יז)
- וחצאנה הנשים מכל-ערי ישראל לשור (קרי
לשיר)... בתפים בשמחה ובשלשים (יח ו)
- ...אין-חפץ למלך במהר... (שם כה)
- וישבת בסתר ונחבאת (יט ב ועי' י כב)
- ותקח מיכל את-התרפים ותשמם אל-המטה...
והנה התרפים אל-המטה (יט יג, טז)
- למה ככה רמיתני (שם יז); למה רמיתני ואתה
שאול (כח יב)
- ויקם יהונתן... בחרי-אף... כי נעצב אל-דוד...
(כ לד)
- ...וישקו איש את-רעהו ויבכו איש את-
רעהו... (שם מא)

והקמתי את-בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחרוך
לדרתם לברית עולם... (יז ז)

ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד-
איש עדלמי ושמו חירה (לח א)

...והוא נכבד מכל בית אביו (לד יט)

התשחית... כל-העיר... לא אשחית... (יח
כח-לב)

...ישפט ה' ביני ובינך (טז ה ועי' שופ' יא כז)

...השפט כל-הארץ... (יח כה)

למה שלמתם רעה תחת טובה (מד ד)

ועתה השבעה לי באלהים (כא כג)

ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל-מאד (כו
יג); ולבן הלך לגזו את-צאנו (לא יט); ויעל על-
גזוי צאנו... לגזו צאנו (לח יב-יג)

...עברו לפני... והנה גם-הוא אחרינו (לב
יז-יט)

קח-נא את-ברכתי אשר הבאת לך... (לג יא)

אנא שא נא פשע אחיך... (ג יז)

ברוך ה' אלהי אדני אברהם (כד כז)

...ולא-חשך ממני מאומה (לט ט)

...כמעט שכב אחד העם... והבאת עלינו אשם
(כו י)

הבטוי 'ריח ניחח' נזכר הרבה פעמים בתורה
ובפעם הראשונה בפרשת נח: וירח ה' את-ריח
הניחח (ח כא)

...עתה הסכלת עשו (לא כח)

המה הגברים אשר מעולם אנשי השם (ו ד)

ה' יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם
(שם מב)

וילך דוד משם וימלט אל-מערת עדלם וישמעו
אחיו וכל-בית אביו וירדו אליו שמה... ויהי
עליהם לשר (כב א-ב)

...ונכבד בביתך (שם יד)

...לשחת לעיר בעבורי (כג י)

ישפט ה' ביני ובינך... (כד יב)

והיה ה' לדין ושפט ביני ובינך וירא וירב את-
ריבי וישפטני מידך (שם טו)

כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה
(שם יז)

ועתה השבעה לי בה' (כד כא ולהלן ל טו:
השבעה לי באלהים)

והאיש גדול מאד... ויהי בגזו את-צאנו בכרמל
(כה ב וראה ש"ב יג כג-כד)

...עברו לפני הנני אחריכם באה (כה יט)

ועתה הברכה הזאת אשר-הביא שפחתך
לאדני... (שם כז)

שא נא לפשע אמתך... (שם כח)

ברוך ה' אלהי ישראל (שם לב)

...ואת-עבדו חשך מרעה (שם לט וראה ש"ב
יח טז)

...כי-בא אחד העם להשחית את-המלך אדניך
(כו טו)

...אם ה' הסיתך בי ירח מנחה... (שם יט)

...הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד (שם כא
וראה יג יג)

...כי הנה ישבות הארץ אשר מעולם... (כו ח)

...להבאישני בישב הארץ... (לד ל)

...ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי
ועשי עגות. ואל-הבקר רץ אברהם ויקח בן-בקר
רץ וטוב ויתן אל-הנער וימהר לעשות אתו
(יח ו-ז)

ושאלך לאמר למי-אתה... (לב יח)

בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו
חלקם (יד כד)

...ויעש לאביו אבל שבעת ימים (נ י)

בראשית

...ועשית עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני
במצרים (מו כט)

בני רחל אשת יעקב... (מו יט)

ואך את-דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל-חיה
אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את-
נפש האדם (ט ה-ו וראה במ' לה לג-לד)

...והוא ישב פתח-האהל כחם היום (יח א)

...ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את-נפש
האדם (ט ה)

...זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי...
(ב כג); ויאמר לו לכן אך עצמי ובשרי
אתה... (כט יד)

ויגדל האיש וילך הלוך וגדל... (כו יג)

...ותאמר מה-פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ (לח כט)

...כי-אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך (טו ד)

לא-יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד
כי-יבא שילה ולו יקהת עמים (מט י)

...הבאש הבאיש בעמו בישראל... (שם יב
וראה יג ד)

ולאשה עגל-מרבק בבית ותמהר ותזבחהו
ותקח-קמח ותלש ותפהו מצות (כח כד)

...למי-אתה... (ל יג)

ויאמר דוד... כי כחלק הירד במלחמה וכחלק
הישב על-הכלים יחדו יחלקו. ויהי מהיום ההוא
ומעלה וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום
הזה (שם כג-כה)

ויקחו את-עצמתיים ויקברו תחת-האשל
ביבשה ויצמו שבעת ימים (לא יג)

ש"ב

...עשיתם החסד הזה עם-אדניכם עם-שאול
ותקברו אתו. ועתה יעש ה' עמכם חסד ואמת...
(ב ה-ו)

...לעגלה אשת דוד... (ג ה)

...נקי אנכי וממלכתי מעם ה' עד-עולם מדמי
אבנר בן-נר (שם כח)

...ויבאו כחם היום אל-בית איש בשת... (ד ה)

הלוא אבקש את-דמו מידכם... (שם יא)

...ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו (ה
א); אחי אתם עצמי ובשרי אתם... ולעמשא
תמרו הלוא עצמי ובשרי אתה (יט יג-יד)

וילך דוד הלוך וגדול (ה י)

...ויאמר פרץ ה' את-איבי לפני כפרץ מים...
(שם כ)

...והקמתי את-זרעך אחריו אשר יצא ממעיך
הכינתי את-ממלכתו (ז יב)

חסדי לא-יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול
אשר הסרתי מלפניך. ונאמן ביתך וממלכתך
עד-עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד-עולם (שם
טו-טז)

ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר (כה כג);
...הוה גביר לאחך ... ואת-כל-אחיו נתתי לו
לעבדים ... ואת-אחך תעבד (כו כט, לו, מ
וראה עוד במ' כד יח)

כי ידעתיו... ושמרו דרך ה' לעשות צדקה
ומשפט... (יח יט השווה עוד דב' טו יח; לג כא)

כחסד אשר-עשיתי עמך תעשה עמדי ועם
הארץ... (כא כג)

...לבלתי הפכי את-העיר... (יט כא)

ופלגשו ושמה ראומה ותלד גם-היא... ואת-
מעכה (כב כד)

...לעת ערב לעת צאת השאבת... והנער טובת
מראה מאד... (כד יא, טז)

ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה
הרה לזנותים (לח כד); לאיש אשר-אלה לו אנכי
הרה (שם כה)

...לך-נא ראה את-שלום אחיך ואת-שלום
הצאן (לו יד)

...ורחצו רגליכם (יח ד); ... ולינו ורחצו
רגליכם... (יט ב)

וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת
בנימין ממשאת כלם... (מג לד)

...חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה (מד ז);
...ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי
לאלהים (לט ט)

ירע בעיני ה' אשר עשה... (לח י)

למה גנבת... עם אשר תמצא... לא יחיה (לא
ל-לב); אשר ימצא אתו מעבדיך ומת (מד ט
וראה שמ' כא לו)

ויעלו אתו... זקני ביתו (נ ז וראה עוד כד ב)

כי-איך אעלה אל-אבי והנער איננו אתי פן
אראה ברע אשר ימצא את-אבי (מד לד)

ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל-פרעה (מא יד)

וישם באדום נצבים בכל-אדום שם נצבים ויהי
כל-אדום עבדים לדוד ויושע ה' את-דוד בכל
אשר הלך (ח יד)

וימלך דוד על-כל-ישראל ויהי דוד עשה משפט
וצדקה לכל-עמו (שם טו וראה לקמן כב כג)

אעשה חסד עם-חנן בן-נחש כאשר עשה אביו
עמדי חסד... (י ב)

...חקר את-העיר ולרגלה ולהפכה... (שם ג)

...ואת-מלך מעכה... (שם ו)

...ויהי לעת הערב... והאשה טובת מראה מאד
(יא ב)

...ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי (שם ה)

...וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם
ולשלום המלחמה (שם ז)

וד לביתך ורחץ רגליך... (שם ח)

...ותצא אחריו משאת המלך (שם ח)

...חייך וחי נפשך אם-אעשה את-הדבר הזה
(שם יא)

...וירע הדבר אשר-עשה דוד בעיני ה' (שם כז)

ויחר-אף דוד באיש מאד ויאמר אל-נתן חיה',
כי בן-מות האיש העשה זאת. ואת-הכבשה
ישלם ארבעתים עקב אשר עשה את-הדבר הזה
ועל אשר לא-חמל (יב ה-ו)

ויקמו זקני ביתו (שם יז)

...ואיך נאמר אליו מת הילד ועשה רעה
(שם יח)

ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלתו
ויבא בית ה' וישתחו... (שם כ)

- ...וישימו לו לחם ויאכל (שם)
- ...מה־הדבר הזה אשר עשיתה (שם כא)
- ... מי יודע יחנני (קרי וחנני) ה' וחי הילד (שם כב)
- ...האוכל להשיבו עוד, אני הלך אליו והוא לא־ ישוב אלי (שם כג)
- ...ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה (יג ב)
- ...ויאמר אמנון הוציאו כל־איש מעלי ויצאו כל־ איש מעליו (שם ט)
- ...ויחזק־בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אחותי (שם יא)
- ...כי לא־יעשה כן בישראל אל־תעשה את־ הנבלה הזאת. ואני אנה אוליך את־חרפתי ואתה תהיה כאחד הנבלים בישראל, ועתה דבר־נא אל־המלך כי לא ימנעני ממך (שם יב-יג)
- ...ויענה וישכב אתה (שם יד)
- ...ותאמר לו אל־אודת הרעה הגדולה הזאת... (שם טז)
- ...וכתנת הפסים אשר עליה קרעה (שם יט)
- ועתה אחותי החרישי... (שם כ)
- ...האמינון אחיך היה עמך... (שם שם)
- ...ותשב תמר ושממה בית אבשלום אחיה (שם שם)
- ...והמלך דוד שמע את כל־הדברים האלה ויחר לו מאד (שם כא)
- ...ולא דבר אבשלום עם־אמנון למרע ועד־טוב, כִּי־שנא אבשלום את־אמנון... (שם כב)
- ...ויהיו גוזים לאבשלום בבעל חצור... ויקרא אבשלום לכל־בני המלך (שם כג)
- ...ויתאבל על־בנו כל־הימים (שם לז)
- ויישם (קרי ויושם) לפניו לאכל... (כד לג)
- ...מה־המעשה הזה אשר עשיתם (מד טו)
- הילדים אשר־חנן אלהים את עבדך (לג ה)
- ...להשיבו אל־אביו (לז כב)
- ...ואל־תעש לו מאומה (כב יב); ...וגם־פה לא־עשיתי מאומה (שם מ טו)
- ...ויקרא הוציאו כל־איש מעלי... (מה א)
- ...ותאמר שכבה עמי (לט ז); ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי (שם יב וראה שם יט לד)
- ...כי־נבלה עשה בישראל לשכב את־בת־יעקב וכן לא יעשה... כי חרפה הוא לנו (לד ז, יד).
- וגם־אמנה אחתי בת־אבי הוא אך לא בת־אמי ותהי־לי לאשה (כ יב והשווה עוד דב' כז כב)
- ...וישכב אתה ויענה (לד ב)
- ...ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחסטאתי לאלהים (לט ט)
- ...ועשה לו כתנת פסים (לז ג)
- ...ויעקב שמע כי טמא את־דינה בתו... והחרש יעקב עד־באם... (לד ה)
- ...ולא־שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה (לט י)
- ...ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית־ אביך... (לח יא)
- ...ובני יעקב... כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד (לד ז)
- ...לא נוכל דבר אליך רע אר־טוב (כד נ והשווה לא כד והשווה עוד לז ד: ...וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם)
- ...ויעל על־גוזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה (לח יב)
- ...ויתאבל על־בנו ימים רבים (לז לד)

וישלחנו אלהים לפניכם לשום לכם שארית
 בארץ ... (מה ז)

ויראו המצרים את-האשה כי-יפה הוא מאד ...
 ויהללו אתה אל-פרעה ... (יב יד-טו)

...ויחבק לו וינשק-לו (כט יג)

ויגנב יעקב את-לב לבן הארמי ... מה עשית
 ותגנב את-לבבי ... (לא כ, כו)

וידר יעקב דר לאמר, אם-יהיה אלהים עמדי ...
 ושבתי בשלום אל-בית אבי והיה ה' לי לאלהים
 (כח כ-כא)

...והיה המחנה הנשאר לפליטה ... (לב ח ועי'
 מה ז)

ואבימלך ... ואחות מרעהו ... (כו כו)

למה זה אמצא-חן בעיני אדני (לג טו)

ובני בנימין ... גרא (מו כא)

...וילך ראובן וישכב את-בלהה פילגש אביו
 וישמע ישראל (לה כב)

...ולא חשכת את-בנך את-יחידך (כב טז)

...אל-עמק שוה הוא עמק המלך (יד יז)

...וישתחו (= יוסף) לאפיו ארצה (מח יב)

...וידבר על-לב הנער (לד ג); וינחם אותם
 וידבר על-לבם (נ כא)

...והחרש יעקב עד-באם (לד ה)

ויאמר פרעה אל-יעקב כמה ימי שני חיך
 (מז ח)

ושכבתי עם-אבתי ... וקברתני בקברתם ...
 (מז ל)

...וארבע הידת ... (מז כד)

ובני בנימין ... ובכר ... (מו כא)

...לבלתי שום (קרי שים) לאישי שם ושארית
 על-פני האדמה (יד ז)

וכאבשלום לא-היה איש-יפה בכל-ישראל להלל
 מאד ... (יד כה)

...והחזיק לו ונשק לו (טו ה)

...ויגנב אבשלום את-לב אנשי ישראל (שם ו)

כי-נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם
 ישיב (קרי ישוב) ישיבני ה' ירושלם ועבדתי
 את-ה' (שם ח)

...לא-תהיה-לנו פליטה מפני אבשלם ...
 (שם יד)

...ויבא חושי רעה דוד העיר (שם לז)

...אמצא-חן בעיניך אדני המלך (טז ד)

שמעי בן-גרא ... (שם ה)

ויאמר אחיתפל אל-אבשלם בוא אל-פלגשי
 אביך ... ושמע כל-ישראל ... (שם כא)

...כי-חשך יואב את-העם (יח טז)

...ויצב-לו בחיו את-מצבת אשר בעמק-המלך
 (שם יח)

וישתחו למלך לאפיו ארצה ... (שם כח וראה
 לעיל יד לג)

...ודבר על-לב עבדיך ... (יט ח)

...ועתה למה אתם מחרשים ... (שם יא וראה
 לעיל ש"א י כו: והי כמחריש)

ויאמר ברזלי אל-המלך כמה ימי שני חיי כי-
 אעלה את-המלך ירושלם (יט לה)

ישב-נא עבדך ואמת כעירי עם קבר אבי ואמי
 (שם לח)

...עשר-ידות ... (שם מד)

ושמו שבע בן-בכרי ... (כ א וראה לעיל ש"א
 ט א)

...העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו (לא יד;
דב' י ט; יב יב ועוד)

תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך (כו כה)

...לכן כל-הרג קין שבעתים יקם... כי שבעתים
יקם-קין... (ד טו, כד)

ויעתר לו ה'... (כה כא)

...התהלך לפני והיה תמים (יז א והשווה עוד
דב' יח יג)

יהודה... ידך בערף איביך (מט ח)

כי עתה ידעתי כי-ירא אלהים אתה... (כב יב)

חדשא הארץ דשא (א יא)

...יהיו שבע שני רעב... וקמו שבע שני רעב...
(מא כו, ל)

וישלחנו ה' לשחתה... כי משחית ה' את-העיר
(יט יג-יד)

...ויבן שם אברהם את-המזבח... ויקרא אליו
מלאך ה'... ויעלהו לעלה תחת בנו... ויקרא
אברהם שם המקום ההוא ה' יראה אשר יאמר
היום בהר ה' יראה (כב ט-יד)

...ויבקע עצי עלה... וירא את המקום...
אלהים יראה-לו השה לעלה... ה' יראה...
אשר יאמר היום בהר ה' יראה... (שם ג-יד)

איך-לנו חלק בדוד ולא נחלה-לנו בבן-ישי (שם
שם)

על-שבעת ה' אשר בינתם בין דוד ובין יהונתן
(כא ז)

...ויפלו שבעתים (קרי שבעתם) (שם ט)

ויעתר אלהים לארץ... (שם יד); ויעתר ה'
לארץ (כד כה)

ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני (כב כד)

ואיבי תתה לי ערף... (שם מא)

...מושל יראת אלהים (כג ג)

...דשא מארץ (שם ד)

שבע-שנים רעב בארצך... (כד יג)

וישלח ידו המלאך ירושלים לשחתה... ויאמר
למלאך המשחית בעם רב אתה הרף ידך
(שם טז)

...ומלאך ה' היה עם-גרן האורנה (האורנה —
קרי) היבסי (שם טז), ויבא-גד אל-דוד ביום
ההוא ויאמר לו עלה הקם לה' מזבח בגרן ארניה
(אורנה — קרי) היבסי. ויעל דוד כדבר-גד
כאשר צוה ה' (שם יח-יט). ויבן שם דוד מזבח
לה' ויעל עלות ושלמים ויעתר ה' לארץ ותעצר
המגפה מעל ישראל (שם כה)

ראה הבקר לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים
(שם כב)

בְּהַר הַיְיָ יִרְאֶה אֱלֹהִים
וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה... וְיִרְאֶה אֶת
הַמָּקוֹם... וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה... וְיִרְאֶה
אֶת הַמָּקוֹם... וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה...
וְיִרְאֶה אֶת הַמָּקוֹם... וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה...
וְיִרְאֶה אֶת הַמָּקוֹם... וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה...

וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה... וְיִרְאֶה
אֶת הַמָּקוֹם... וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה...
וְיִרְאֶה אֶת הַמָּקוֹם... וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה...

וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה... וְיִרְאֶה
אֶת הַמָּקוֹם... וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה...
וְיִרְאֶה אֶת הַמָּקוֹם... וְיִבְקַע עֲצֵי עֹלָה...

ב. מקבילות ס' שמואל ושמות

שמות	שמואל
ושמרת את־החקה הזאת למועדה מימים ימימה (יג י). שלש רגלים תחג לי בשנה... ולא־יראו פני ריקם... שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך אל־פני האדון ה' (כג יד־יז)	ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה... ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל־בניה ובנותיה מנות... וכן יעשה שנה בשנה מדי עלתה בבית ה'.... ויעל האיש אלקנה וכל־ביתו לזבח לה' את־זבח הימים ואת־דרו... עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את־פני ה'... (א ג־ד, כא־כב וראה להלן ב יט)
ויאמר ה' ראה ראיתי את־עני עמי... (ג ז)	אם־ראה תראה בעני אמתך... (א יא)
...תקופת השנה (לד כד)	ויהי לתקפות הימים... (שם כ)
...בעלתך לראות את־פני ה'... (שם כד; וכן דב' טז טז)	...ונראה את־פני ה'... (שם כב)
...ועבדו לעלם (כא ו)	...וישב שם עד־עולם (שם כב)
...ויהושע משרתו (כד יג ועי' במ' יא כז; יהושע א א)	...והנער היה משרת את־ה' את־פני עלי הכהן (ב יא)
שמות כח ו ואילך (הערה: האפוד של הכה"ג היה עשוי מחמרים אחרים, עי' בפירוש)	ושמואל משרת את־פני ה' נער חגור אפוד בד (שם יח)
...במראת הצבאת אשר צבאו פתח אהל מועד (לח ח)	הנשים הצבאות פתח אהל מועד (שם כב)
...והגישו אדניו אל־האלהים (כא ו); ונקרב בעל־הבית אל־האלהים (כב ז); עד האלהים יבא דבר־שניהם אשר ירשיען אלהים (שם ח)... ונתן בפללים (כא כב)	...ופללו אלהים (שם כה)
ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי־דבר ידבר הוא... ויאמר ה' אל־אהרן לך לקראת משה המדברה... (ד יד, כז)	כה אמר ה' הנגלה נגליתי אל־בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה. ובחר אתו מכל־שבטי ישראל לי לכהן (שם כז־כח)
ולא־תעלה במעלת על־מזבחי... (כ כב והשווה ויק' ט כב; וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים)	...לעלות על־מזבחי... (שם כח)
ובהעלת אהרן את־הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני ה' לדרתיכם (ל ח ועי' דב' לג י)	...להקטיר קטרת... (שם שם)
וזה־לך האות (ג יב)	וזה־לך האות... (שם לד); וזה־לנו האות (יד י)

ונר אלהים טרם יכבה... (ג ג)

...להעלת נר תמיד, באהל מועד מחוץ
לפרכת... מערב עד-בקר לפני ה' (כו כ-כא,
והשווה עוד ויק' כד א-ד)

ויבא ה' ויתיצב ויקרא כפעם-בפעם שמואל
שמואל (שם י')

ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה
משה ויאמר הנני (ג ד); וירד ה' בענן ויתיצב
עמו שם (לד ה)

...ויבא בקרבנו וישענו (ד ג)

ילך-נא אדני בקרבנו (שם ט ועי' יז ז)
והיו הכרבים... ודברתי אתך מעל הכפרת מבין
שני הכרבים (כה כ-כב וראה במ' ז פט)

...ישב הכרבים... (שם ד)

...חיל אחו ישבי פלשת (טו יד)

אוי לנו מי יצילנו מיד האלהים האדירים
האלה... המכים את-מצרים בכל-מכה במדבר
(שם ח)

...ולא-שת לבו גם-לזאת (ז כג)

... ולא ענתה ולא-שתה לכה (שם כ ועי' ש"ב
יג כ)

...וכבוד ה' מלא את-המשכן... (מ לד-לה)

ותקרא לנער איכבוד לאמר גלה כבוד
מישראל... גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון
האלהים (שם כא-כב)

...ובכל-אלהי מצרים אעשה שפטים אני ה'
(יב יב)

והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון ה'... כי-
קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו (ה ג, ז)

...ותהי צעקה גדלה במצרים כי-אין בית אשר
אין-שם מת... ותחזק מצרים על-העם למהר
לשלחם... כי אמרו כלנו מתים (יב ל-לג); ותעל
שועתם אל-האלהים... (ב כג)

...ויאמרו שלחו את-ארון אלהי ישראל וישב
למקומו ולא-ימית אתי ואת-עמי, כי-היתה
מהומת-מות בכל-העיר כבדה מאד יד האלהים
שם... ותעל שועת העיר השמים (שם יא-יב)

...כי-אני הכבדתי את-לבו ואת-לב עבדיו למען
שתי אתתי אלה בקרבנו. ולמען תספור באזני בנך
ובן-בנך את אשר התעללתי במצרים... (י א-ב)

ולמה תכבדו את-לבבכם כאשר כבדו מצרים
ופרעה את-לבם הלוא כאשר התעלל בהם
וישלחם וילכו (ו ו)

וזה הדבר אשר-תעשה להם לקדש אתם לכהן
לי... (כט א)

...ואת-אלעזר בנו קדשו לשמר את-ארון ה'
(ז א)

...ויהם את מחנה מצרים (יד כד); ...את-כל-
העם אשר תבא בהם ונחתי את-כל איביך אליך
ערף (כג כז)

...וירעם ה' בקול-גדול ביום ההוא על-פלשתים
ויהמם וינגפו לפני ישראל (שם י')

ואתה תחזה מכל-העם אנשי-חיל יראי אלהים
אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם... (יח כא).
לא תטה משפט אבינך בריבו... ושחד לא תקח
(כג ו, ח; וראה דב' טז יח-כ)

...וישם את-בניו שפטים לישראל... ולא הלכו
בניו בדרכו ויטו אחרי הבצע ויקחו-שחד ויטו
משפט (ח א, ג)

ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי
חמשים... (יח כא)

ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים (שם יב);
לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות (כב ז)

ויאמר ה' ראה ראיתי את-עני עמי אשר
במצרים ואת-צעקתם שמעתי מפני נגשיו...
(ג ז); ועתה הנה צעקת בני-ישראל באה אלי...
(שם ט)

הנני ממטיר כעת מחר... (ט יח)

...והנח אתו לפני ה'... (טז לג); וינחהו אהרן
לפני העדת למשמרת (שם לד)

ואתה תחזה מכל-העם אנשי-חיל יראי אלהים
אנשי אמת... (יח כא)

ויהי באשמרת הבקר (יד כד)

...ויאנחו בני-ישראל מן-העבדה ויזעקו ותעל
שועתם אל-האלהים... (ב כג)

ה' ימלך לעלם ועד (טו יח)

...התיצבו וראו את-ישועת ה' אשר יעשה לכם
היום... (יד יג)

וייראו העם את-ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו
(שם לא)

ויחל משה את-פני ה' אלהיו... (לב יא)

...נמגו כל ישרי כנען (טו טו)

ויושע ה' ביום ההוא את-ישראל מיד מצרים...
(יד ל)

ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי (יז טו)

ונתת אל-חשן המשפט את-האורים ואת-
התמים... ונשא אהרן את-משפט בני-ישראל
על-לבו לפני ה' תמיד (כח ל וראה ויק' ח ח)

ויבא עמלק וילחם עם-ישראל ברפידים...
ויאמר ה' אל-משה כתב זאת זכרון בספר ושים
באזני יהושע, כי-מחה אמחה את-זכר עמלק
מתחת השמים... ויאמר כי-יד על-כס יה
מלחמה לה' בעמלק, מדר דר (יז ח-טז והשווה
עוד דב' כה יז-יט)

ועתה שא נא חטאתי... (י יז)

...וקדשתם היום ומחר (יט י)

...וישאלו איש-לרעהו לשלום (יח ז)

כי ראיתי את-עמי כי באה צעקתו אלי (ט טז)

...כעת מחר (שם טז; כ יב)

...וינח לפני ה'... (י כה)

החיל אשר-נגע אלהים בלכם (שם כו)

...באשמרת הבקר (יא יא)

כאשר-בא יעקב מצרים ויזעקו אבותיכם אל-ה'
וישלח ה' את-משה ואת-אהרן (יב ח)

וה' אלהיכם מלככם (שם יב)

גם-עתה התיצבו וראו את-הדבר הגדול הזה
אשר ה' עשה לעיניכם (שם טז)

...ויירא כל-העם מאד את-ה' ואת-שמואל
(שם יח)

...ופני ה' לא חליתי (יג יב)

...והנה ההמון נמוג... (יד טז)

ויושע ה' ביום ההוא את-ישראל (שם כג)

ויבן שאול מזבח לה'... (שם לה)

...הבה תמים... (שם מא וראה להלן כח ו)

...פקדתי את אשר-עשה עמלק לישראל אשר-
שם לו בדרך בעלתו ממצרים. עתה לך והכיתה
את-עמלק והחרמתם את-כל-אשר-לו ולא
תחמל עליו, והמתה מאיש עד-אשה מעלל ועד-
ינוק משור ועד-שה מגמל ועד-חמור (טו ב-ג)

ועתה שא נא את-חטאתי... (שם כה)

...התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את-ישי
ואת-בניו... (טז ה וראה לעיל ז א)

...וישאל לאחיו לשלום (יז כב)

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה
ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלות.
ותען להם מרים, שירו לה' ... (טו כ-כא)

...עד מתי יהיה זה לנו למוקש ... (י ז)

...ונקי וצדיק על־תהרג (כג ז)

ויצא ... בחרי־אף (יא ח)

ונתת על־השלחן לחם פנים לפני תמיד (כה ל;
והשווה שם מ כג; ויק' כד ה-ט ועוד)

ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות ... (יח כא
וראה דב' א טו)

ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו (כא יג וראה
במ' לה כ, כב)

...ונקה המכה ... (כא יט ועי' כו; לד ז; במ' יד
יח; דב' ה יא)

תבאמו ותטעמו בהר נחלתך (טו יז)

ויאמר כי־יד על־כס יה מלחמה לה' בעמלק
מדר דר (יז טז)

וימהר משה ויקד ארצה וישתחו (לד ח)

אמר אויב ארדף אשיג ... (טו ט)

לחם לא אכל ומים לא שתה (לד כח)

...שם שם לו חק ומשפט (טו כה)

ובחדר משכבך ועל־מטתך (ז כח)

וגם הכהנים הנגשים אל־ה' יתקדשו פן־יפרוץ
בהם ה' (יט כב)

ואת־המשכן תעשה עשר יריעת ... (כו א)

ויהי בבואם בשוב דוד מהכות את־הפלשתי...
לשור (קרי לשיר) והמחלות לקראת שאול המלך
בתפים בשמחה ובשלשים ... ותענינה הנשים
(יח ו-ז)

...אתננה לו ותהי־לו למוקש ... (שם כא)

...ולמה תחטא בדם נקי להמית את־דוד חנם
(יט ה)

ויקם יהונתן ... בחרי־אף (כ לד)

כי־אם־לחם קדש ... כי־אם־לחם הפנים (כא
ה-ז)

ויאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו ... לכלכם
ישים שרי אלפים ושרי מאות (כב ז)

...ועתה צדה את־נפשי לקחתה (כד יב)

...כי מי שלח ידו במשיח ה' ונקה (כו ט)

כי־גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר לך
עבד אלהים אחרים (שם יט)

כאשר לא־שמעת בקול ה' ולא־עשית חרון־אפו
בעמלק (כח יח)

וימהר שאול ויפל מלא־קומתו ארצה (שם כ)

ארדף אחרי הגדוד־הזה האשגנו ויאמר לו רדף
כי־השג תשיג והצל תציל (ל ח וראה להלן ש"ב
כב לח)

לא־אכל לחם ולא־שתה מים (ל יב וראה ש"ב
יט לו)

וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום הזה
(שם כה)

ש"ב

...על־מטתו בחדר משכבו ... (ד ז)

...על אשר פרץ ה' פרץ בעזה ויקרא למקום
ההוא פרץ עזה (ו ח)

...וארון האלהים ישב בתוך היריעה (ז ב)

תבאמו ותטעמו בהר נחלתך ... (טו יז); שמעו
עמים ירגוזו (שם יד ועי' דב' ב כה)

ויאמר פני ילכו והניחתי לך (לג יד)

...הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל-
העם אשר על-פני האדמה (שם טז והשווה עוד
יט ד-ה). ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל-
עמך אעשה נפלאות אשר לא-נבראו בכל-הארץ
ובכל-הגוים וראה כל-העם אשר-אתה בקרבו
את-מעשה ה' כיי-נורא הוא אשר אני עשה עמך
(לד י והשווה עוד דב' ד ז, לד); ולקחתי אתכם
לי לעם והייתי לכם לאלהים ... (ו ז והשווה עוד
ויק' כו יב)

וישלח את-נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו
זבחים שלמים לה' פרים (כד ה)

כי יגנב-איש שור או-שה וטבחו או מכרו
חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע-צאן תחת
השה (כא לז)

ועתה אם-נא מצאתי חן בעיניך ... הראני נא
את-כבודך (לג יג-יח)

ויאמר פני ילכו והנחתי לך ... אם-אין פניך
הלכים אל-תעלנו מזה (לג יד-טו)

...עד-אחד (יד כח)

...קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם-אתי
(יב לב)

...ומטר לא-נתך ארצה (ט לג)

שבעת ה' תהיה בין שניהם ... (כב י')

...ויהי קלת וברקים וענן כבוד על-ההר ... והר
סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו ה' באש, ויעל
עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל-ההר מאד (יט טז,
יח); ומראה כבוד ה' כאש אכלת ... (כד יז)

ומשה נגש אל-הערפל אשר-שם האלהים (כ ז)

...כי מן-המים משיתהו (ב י')

אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל ... אריק
חרבי תורישמו ידי (טו ט)

ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו ושכן
תחתיו ולא ירגזו עוד ולא-יסיפו בני עולה
לענותו כאשר בראשונה (שם י')

...והניחתי לך מכל-איביך (שם יא)

ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכר
אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות
לכם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר
פדיתי לך ממצרים גוים ואלהיו. ותכונן לך את-
עמך ישראל לך לעם עד-עולם ואתה ה' היית
להם לאלהים (שם כג-כד)

...ובני דוד כהנים היו (ח יח ועי' בפירוש)

ואת-הכבשה ישלם ארבעתים (יב ו)

...אם-אמצא חן בעיני ה' והשבני והראני אתו
ואת-נוהו (טו כה)

...ופניך הלכים בקרב (יז יא)

עד-אחד (שם כב)

מה אעשה לכם ובמה אכפר וברכו את-נחלת ה'
(כא ג)

עד נתך-מים עליהם מן-השמים (שם י')

...על-שבעת ה' אשר בינתם בין דוד ובין
יהונתן בן-שאל (שם ז)

ותגעש (ויתגעש — קרי) ותרעש הארץ
מוסדות השמים ירגזו ויתגעשו כי-חרה לו. עלה
עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו
(כב ח-ט)

ויט שמים וירד וערפל תחת רגליו (שם י')

ימשני ממים רבים (שם יז)

ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד-כלותם
(שם לח)

...לדוד ולזרעו עד-עולם (שם נא)

חקת עולם לו ולזרעו אחריו (כח מג); חק-עולם
לו ולזרעו לדרתם (ל כא)

ויאמר המלך אל-יואב שר-החיל אשר-אתו
שוט-נא בכל-שבטי ישראל מדן ועד-באר שבע
ופקדו את-העם וידעתי את מספר העם (כד ב)

...ונתנו איש כפר נפשו לה' בפקד אתם ולא-
יהיה בהם נגף בפקד אתם (ל יב)

נפלה-נא ביד-ה'... ויתן ה' דבר... (שם יד-טו);
...כי-רבים רחמו... (שם יד)

הנה יד-ה' הויה... דבר כבוד מאד (ט ג); אל
רחום חנון... (לד ו)

וישלח ידו המלאך ירושלם לשחתה וינחם ה'
אל-הרעה (שם טז)

וינחם ה' על-הרעה אשר דבר לעשות לעמו
(לב יד)

ג. מקבילות ס' שמואל וויקרא

שמואל

ויקרא

ויחשבה עלי לשכרה... עד-מתי תשתכרין
הסירי את-יינך מעליך... ויין ושכר לא שתיתי
(א יג-טז)

יין ושכר אל-תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל-
אהל מועד ולא תמתו... (י ט)

אין-קדוש כה' (ב ב וראה להלן ו כ)

...כי קדוש אני ה' אלהיכם (יט ב וראה שם יא
מה; כ כו ועוד)

גם בטרם יקטרון את-החלב... ואמר לאיש
הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר
מבשל כי אם-חי. ויאמר אליו האיש קטר
יקטירון כיום החלב וקח-לך כאשר תאוה נפשך
(ב טו-טז)

והקטיר הכהן את-החלב המזבחה והיה החזה
לאהרן ולבניו, ואת שוק הימין תתנו תרומה
לכהן... המקריב... לו תהיה שוק הימין למנה
(ז לא-לד)

...קטר יקטירון כיום החלב (שם טז)

והקריב מזבח השלמים אשר לה' חלבו... ואת-
החלב המכסה... ואת כל-החלב... ואת-החלב
אשר עלהן... והקטירו הכהן המזבחה לחם
אשה לה' (ג ט-יא)

ואיש לא-אכרית לך מעם מזבחי לכלות את-
עיניך ולאדיב את-נפשך (שם לג)

...מכלות עינים ומדיבת נפש... (כו טז השווה
עוד דב' כח סה)

ונר אלהים טרם יכבה... (ג ג)

...ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת
נר תמיד... לפני ה' תמיד... יערך את-הנרות
לפני ה' תמיד (כד א-ד וראה עוד שמ' כז כ-כא;
במ' ח א-ד)

וינגף ישראל לפני פלשתים (ד ב, י)

...ונגפתם לפני איביכם (ויק' כו יז וראה דב'
כח כה)

ה' האלהים הקדוש הזה... (ו כ)

כי אני ה' אלהיכם והתקדשתם והייתם קדשים
כי קדוש אני... והייתם קדשים כי קדוש אני
'(יא-מד-מה) ...קדשים תהיו כי קדוש אני ה'
אלהיכם (יט ב); וקדשתו... קדש יהיה-לך כי
קדוש אני ה' מקדשכם (כא ח)

ויעלהו (קרי) עולה כליל לה'... (ז ט)

... כליל תקטר... כליל תהיה לא תאכל (ו טו-טז
וראה דב' לג י: וכליל על-מזבחך)

תנה את-המנה... וירם הטבח את השוק
והעליה ושם לפני שאול... (ט כג-כד)

...לו תהיה שוק הימין למנה (ז לג); ואת שוק
התרומה (שם לד).

ויקח שמואל את-פך השמן ויצק על-ראשו
וישקהו ויאמר הלוא כי-משחך ה' על-נחלתו
לנגיד (י א וראה להלן טז יג)

ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו
לקדשו (ח יב)

...ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו-ארצה
ויאכל העם על-הדם. ויגידו לשאול לאמר הנה
העם חטאים לה' לאכל על-הדם ויאמר בגדתם
גלו-אלי היום אבן גדולה. ויאמר שאול פצו
בעם ואמרתם להם הגישו אלי איש שורו ואיש
שיהו ושחטתם בזה ואכלתם ולא-תחטאו לה'
לאכל אל-הדם (יד לב-לה)

...לא תאכלו על-הדם (יט כו); דם כל-בשר לא
תאכלו כי-נפש כל-בשר דמו הוא כל-אכליו
יכרת (יז יד והשווה עוד דב' יב כג-כד)

ויפדו העם את-יונתן ולא-מת (שם מה)

כל-חרם אשר יחרם מן-האדם לא יפדה מות
יומת (כו כט וראה שם רמב"ן)

...ראשית החרם לזבח לה' אלהיך (טו כא)

אך-כל-חרם אשר יחרם איש לה' מכל-אשר-לו
מאדם ובהמה... כל חרם קדש קדשים הוא לה'
(שם כח)

...יען מאסת את-דבר ה' וימאסך ממלך
(שם כג)

...יען וביען במשפטי מאסו... לא-מאסתים...
(כו מג-מד וראה שם שם טו והשווה במ' יא כ)

ויאמר שלום לזבח לה' באתי התקדשו ובאתם
אתי בזבח ויקדש את-ישי ואת-בניו ויקרא להם
לזבח (טז ה)

והנפש אשר-תאכל בשר מזבח השלמים אשר
לה' וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה
(ז כ)

...כי מי הפלשתי הערל הזה כי חרף מערכות
אלהים חיים (יז כו)... ויקלל הפלשתי את-דוד
באלהיו (שם מג)

ונקב שם-ה' מות יומת רגום ירגמו-בו כל-העדה
כגר כאזרח בנקבו-שם יומת (כד טז והשווה
שמ' כב כז)

ויען הכהן את-דוד ויאמר איך-לחם חל אל-תחת
ידי כי-אם-לחם קדש יש אם-נשמרו הנערים אך
מאשה. ויען דוד את-הכהן ויאמר לו כי אם-
אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי ויהיו
כלי-הנערים קדש, והוא דרך חל ואף כי היום
יקדש בכלי. ויתן לו הכהן קדש, כי לא-היה שם

ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה חלות...
ושמת אותם... על השלחן הטהר לפני ה'...
ביום השבת יערכנו לפני ה' תמיד... והיתה
לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש, כי קדש
קדשים הוא לו מאשי ה' חק-עולם (כד ה-ט);
וכל אשר-יפל-עליו... יטמא מכל-כלי-עץ או

בגד או־עור או שק כל־כלי אשר־יעשה מלאכה
בהם במים יובא וטמא עד־הערב וטהר (יא לב);
ואשה אשר ישכב איש אתה שכבת־זרע ורחצו
במים וטמאו עד־הערב (טו יח וראה עוד שמ'
יט טו; דב' כג יא־יב)

אל תפנו אל־האבת ואל־הידענים... (יט לא).
והנפש אשר תפנה אל־האבות ואל־הידענים (כ
ו). ואיש או־אשה כִּי־יהיה בהם אוב או ידעני
מות יומתו (שם כז והשווה עוד דב' יח י־יא)

והוא צרוע או זב (כב ד ועי' שם פרקים יג־טו;
במ' ה ב)

איש עור או פסח... אך אל־הפרכת לא יבא
ואל־המזבח לא יגש... (כא יח־כג)

ונתתי משכני בתוכם... והתהלכתי בתוכם
והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו־לי לעם. אני ה'
אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים...
(כו יא־יג והשווה עוד דב' כג טו)

והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלהים ואתם
תהיו לי לעם (כו יב והשווה עוד שם מה; וזכרתי
להם ברית ראשנים אשר הוצאתי־אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני ה';
והשווה עוד שמ' ו ז)

...ופאת זקנם לא יגלחו (כא ה)

ויק' יב א־ב; טו יט; יח יט; כ יח

לא־תלך רכיל בעמך (יט טז)

...ועשה את־קרבן העם וכפר בעדם (ט ז)

...יקריב אותם לרצונו לפני ה' (א ד)

ונגפתם לפני איביכם... ונסתם ואיך־רדף
אתכם... ותם לריק כחכם... ושלחתי דבר
בתוכם (כו יז־כה)

לחם כִּי־אם לחם הפנים המוסרים מלפני ה'
לשום לחם חם ביום הלקחו (כא ה־ז)

ושאול הסיר האבות ואת־הידענים מהארץ
(כח ג)

ש"ב

...זב ומצרע (ג כט)

...על־כן יאמרו עור ופסח לא יבוא אל־הבית
(ה ח)

כי לא ישבתי בבית למיום העלתי את־בני
ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך
באהל ובמשכן (ז ו)

ותכונן לך את־עמך ישראל לך לעם עד־עולם
ואתה ה' היית להם לאלהים (שם כד)

...ויגלח את־חצי זקנם... שבו בירחו עד־יצמח
זקנם... (י ד־ה)

...וירא אשה רחצת מעל הגג... והיא מתקדשת
מטמאתה (יא ב־ד)

וירגל בעבדך אל־אדני המלך... (יט כח)

מה אעשה לכם ובמה אכפר... (כא ג)

...ה' אלהיך ירצך... (כד כג)

שבע־שנים רעב... שלשה חדשים נסך לפני־
צריך... שלשת ימים דבר בארצך (שם יג)

ד. מקבילות ט' שמואל ובמדבר

שמואל

במדבר

ונתת את־הלויים לאהרן ולבניו נתונם נתונם
המה לי מאת בני ישראל (ג ט וראה ח טז, יט).
כל ימי נדר נזרו תער לא־יעבר על־ראשו (ו ה)

...אישה יקימנו... והקים את־כל־נדריה (ל
ד-טו וראה שם יג)

וכי־תעשה בן־בקר עלה או־זבח לפלא־נדר אר
שלמים לה'. והקריב על־בן־הבקר מנחה סלת
שלשה עשרונים... ויין תקריב לנסך... (טו ח-י
והשווה עוד ויק' ז יא-יד)

...כי נאצו האנשים האלה את־ה' (טז ל וראה
שם יד כג וראה עוד דב' לא כ)

...והנה פרח מטה־אהרן לבית לוי... השב את־
מטה אהרן לפני העדות למשמרת... אתה ובניך
ובית־אביך אתך תשאו את־עון המקדש... אתה
ובניך אתך תשמרו את־כהנתכם לכל־דבר
המזבח ולמבית לפרכת... זה־יהיה לך מקדש
הקדשים מן־האש כל־קרבנם לכל־מנחתם...
כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן ראשיתם
אשר־יתנו לה' לך נתתים (יז כג — יח יט)

...במראה אליו אתודע (יב ו)

לא־כן עבדי משה בכל־ביתי נאמן הוא (שם ז)

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה ה' ויפצו
איביך וינסו משנאיך מפניך (י לה)

וכי־תבאו מלחמה בארצכם על־הצר הצר
אתכם והרעתם בחצרות ונזכרתם לפני ה'
אלהיכם ונושעתם מאיביכם (שם ט)

והתחזו את־חטאתם אשר עשו והשיב את־
אשמו בראשו... ואם־אין לאיש גאל להשיב
האשם אליו האשם המושב לה'... לכהן לו יהיה
(ה ז-ט)

ויביאו את־קרבנם לפני ה' שש־עגלת צב ושני
עשר בקר... ויקח משה את־העגלת ואת־הבקר
ויתן אותם אל־הלויים... כפי עבדתם... ולבני
קהת לא נתן כי־עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו
(ז ג-ט)

ונתתיו לה' כל־ימי חייו ומורה לא־יעלה על־
ראשו (א יא)

ויאמר לה' אלקנה אישה עשי הטוב בעיניך...
אך יקם ה' את־דברו (שם כג)

...בפרים שלשה ואיפה אחת קמח ונבל יין...
וישחטו את־הפר... (שם כד-כה)

כי נאצו האנשים את מנחת ה' (ב יז); כי־נאץ
נאצת את־איבי ה' (ש"ב יב יד)

ובחר אתו מכל־שבטי ישראל לי לכהן לעלות
על־מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני
ואתנה לבית אביך את־כל־אשי בני ישראל...
מראשית כל־מנחת ישראל לעמי (ב כח-כט)

ושמואל ירא מהגיד את־המראה אל־עלי (ג טו)

וידע כל־ישראל מוזן ועד־באר שבע כי נאמן
שמואל לנביא לה' (שם כ)

...נקחה אלינו משלה את־ארון ברית ה' ויבא
בקרבנו וישענו מכף איבינו (ד ג)

ויהי כבוא ארון ברית־ה' אל־המחנה וירעו כל־
ישראל תרועה גדולה ותהם הארץ (שם ה)

כי־השב תשיבו לו אשם... ויאמרו מה האשם
אשר נשיב לו... (ו ג-ד)

...אשר השיבו פלשתים אשם לה'... (שם יז)

ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי
פרות... ולקחתם את ארון ה' ונתתם אתו אל־
העגלה... (שם ז-ח)

... אשר לא-עלה עליהם על ... (שם ז)

ויקחו אליך פרה אדמה ... אשר לא-עלה עליה
על (יט ב וראה עוד דב' כא ג)

והלויים הורידו את-ארון ה' (שם טו)

ובנסע המשכן יורידו אותו הלויים (א נא);
ואחרי כן יבאו בני-קהת לשאת ולא-יגעו אל-
הקדש ומתו (ד טו)

ויך באנשי בית-שמש כי ראו בארון ה' (שם יט)

ולא-יבאו לראות כבלע את-הקדש ומתו (שם כ)
וירד ה' בענן וידבר אליו ויאצל מן-הרוח אשר
עליו ויתן על-שבעים איש הזקנים, והי כנוח
עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו ... ויתנבאו
במחנה (יא כה-כו)

וצלחה עליך רוח ה' והתנבית עמם ונהפכת
לאיש אחד (י ו)... ותצלח עליו רוח אלהים
ויתנבא בתוכם (שם י')

לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את-
אחד מהם (טז טו). ולא תקחו כפר לנפש
רצח ... ולא-תקחו כפר לנוס אל-עיר מקלטו ...
(לה לא-לב)

הנני ענו בי נגד ה' ונגד משיחו את-שור מי
לקחתי וחמור מי לקחתי ואת-מי עשקתי את-מי
רצותי ומיד-מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו
ואשיב לכם (יב ג)

... וה' אלהיכם מלככם (שם יב)

ה' אלהיו עמו ותרועת מלך בו (כג כא והשווה
שמ' טו יח)

ולא תמרו את-פי ה' ... ומריתם את-פי ה' (שם
יד-טו); כי חטאת-קסם מרי (טו כג)

על אשר-מריתם את פי (כ כד וראה עוד דב' א
כו; ט ז, כג ועוד)

ויאמר שאול לאחיה הגישה ארון האלהים
כי-היה ארון האלהים ביום ההוא ובני ישראל
(יד יח)

וישלח אתם משה ... ואת-פנחס בן-אלעזר
הכהן לצבא וכלי הקדש ... (לא ו)

ואיש-ישראל נגש ביום ההוא ויאל שאול את-
העם לאמר ארוור האיש אשר-יאכל לחם עד-
הערב ונקמתי מאיבי ולא-טעם כל-העם לחם
(שם כד)

איש כי-ידר נדר לה' או-השבע שבעה לאסר
על-נפשו לא יחל דברו ככל-היצא מפיו יעשה
(ל ג)

ויאמר שאול אל-הקיני לכו סרו רדו מתוך
עמלקי פן-אספך עמו ואתה עשיתה חסד עם-כל
בני ישראל בעלותם ממצרים, ויסר קיני מתוך
עמלק (טו ו)

כי-שב מאחרי ... (שם יא)

כי-על-כן שבתם מאחרי ה' (יד מג והשווה שם
לב טו)

... יען מאסת את-דבר ה' ... (שם כג)

יען כי-מאסתם את-ה' ... (יא כ)

וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם
הוא להנחם (שם כט)

לא איש אל ויכזב ובן-אדם ויתנחם ... (כג יט)

... מהיום ההוא והלאה (יח ט)

מן-היום אשר צוה ה' והלאה (טו כג)

... ויגר מפניו (שם טו)

... ויגר מואב מפני העם מאד (כב ג)

על-כן יאמר בספר מלחמת ה'... (כא יד)

וירד ה' בענן... ויאצל מן-הרוח אשר עליו ויתן
על-שבעים איש הזקנים, ויהי כנوح עליהם הרוח
ויתנבאו ולא יספו... ותנח עליהם הרוח... (יא
כה-כו)

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה לה'... זאת עלת
חדש בחדשו לחדשי השנה (כח יא-יד והשווה
כט ו); וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי
חדשיכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל
זבחי שלמיכם... (י י)

רק אין-דבר... (כ יט)

ולפני אלעזר הכהן יעמד ושאל לו במשפט
האורים לפני ה'... (כו כא)

ולא-תחניפו את-הארץ אשר אתם בה כי הדם
הוא יחניף את-הארץ ולארץ לא-יכפר לדם
אשר שפך-בה כי-אם בדם שפכו (לה לג)

...והשיב את-אשמו בראשו... (ה ז)

...בחלום אדבר-בו (יב ו); ולפני אלעזר הכהן
יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני ה'... (כו
כא והשווה דב' יז טו)

וישראל עשה חיל... ראשית גוים עמלק
ואחריתו עדי אבד (כד יח-כ) ...וירם מאגג
מלכו ותנשא מלכתו (שם ז)

...ויתיצב מלאך ה' בדרך לשטן לו... (כב כב)
...הנה אנכי יצאתי לשטן (שם לב)

חצית את-המלקוח בין תפשי המלחמה היצאים
לצבא ובין כל-העדה (לא כז; הערה: רק
במלחמת מדין נהגו כך! וראה עוד בר' יד כד)

והלחם מלחמות ה'... (שם יז; וראה כה כח: כי
מלחמות ה' אדני נלחם)

...ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים ויתנבאו
גם-המה (יט כ-כא וראה לעיל י י).

ויאמר דוד אל יהונתן הנה-חדש מחר ואנכי
ישב-אשב עם-המלך לאכול (כ ה) ...כי זבח
הימים שם לכל-המשפחה (שם ו) ...ויאמר-לו
יהונתן מחר חדש... ביום המעשה (שם יח-יט)
...ויהי החדש וישב המלך על (קרי: אל)-הלחם
לאכול (שם כד) ...ויהי ממחרת החדש השני
(שם כז)

...כי שלום לך ואין דבר (שם כא)

וישאל-לו בה' (כב י) ...ושאול לו באלהים
(שם יג)

...ויאמר אל-אביתר הכהן הגישה האפוד (כג
ט) ...ויאמר דוד... ויאמר ה' (שם י-יב)

ועתה אדני חי-ה' וחי-נפשך אשר מנעך ה'
מבוא בדמים... (כה כז). ולא תהיה זאת לך
לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך-דם חנם (שם
לא). וברוך טעמך וכרוכה את אשר כלתני היום
הזה מבוא בדמים והושע ידי לי (שם לג)

ואת רעת נבל השיב ה' בראשו (שם לט)

וישאל שאול בה' ולא ענהו ה' גם בחלמות גם
באורים גם בנביאם (כח ו)

ויעש חיל רך את-עמלק... (יד מח); ולא-עשית
חרק-אפו בעמלק (כח יח); ויכם דוד (ל יז)

ולא-יהיה-לנו לשטן... (כט ד)

...יחדו יחלקו. ויהי מהיום ההוא ומעלה וישמה
לחוק ולמשפט לישראל עד היום הזה (ל כג-כה)

... מדם חללים ... לא נשוג אחור (א כב)

... ודם-חללים ישתה (כג כד וראה עוד דב'
לב מב)

וירכבו את-ארון האלהים אל-עגלה חדשה
וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו
בני אבינדב נהגים את-העגלה החדשה (ו ג)

ויקח משה את-העגלת ואת-הבקר ויתן אותם
אל-הלויים... ולבני קהת לא נחן כי-עבדת
הקדש עלהם בכתף ישאו (ז ו-ט)

ויבאו עד-גורן נכון וישלח עזה אל-ארון האלהים
ויאחו בו כי שמטו הבקר. ויחר-אף ה' בעזה
ויכהו שם האלהים על-השל וימת שם עם ארון
האלהים (שם ו-ז וראה לקמן טו כד)

... ואחר-יכן יבאו בני-קהת לשאת ולא-יגעו
אל-הקדש ומתו (ד טו)

ויך את-מואב וימדדם כחבל השכב אותם ארצה
וימדד שני-חבלים להמית ומלא החבל להחיות
ותהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה (ה ב)

... דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ
פאתי מואב וקרקר כל-בני-שת (כד יז)

גם-אתם הקדיש המלך דוד לה' עם-הכסף והזהב
אשר הקדיש מכל-הגוים אשר כבש (שם יא)

את-הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו
אתו אל-אהל מועד זכרון לבני-ישראל לפני ה'
(לא מד)

וישם באדום נצבים... ויהי כל-אדום עבדים
לדוד ויושע ה' את-דוד בכל אשר הלך (שם יד)

והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר איביו
וישראל עשה חיל (כד יח)

... נגד השמש (כה ד)

... ונגד השמש (יב יב)

והנה קמה כל-המשפחה על-שפחתך ויאמרו תני
את מכה אחיו ונמתהו בנפש אחיו אשר הרג...
ותאמר יזכר-נא המלך את-ה' אלהיך מהרבית
(קרי: מהרבית) גאל הדם לשחת ולא ישמידו
את-בני (יד ז-יא)

גאל הדם הוא ימית את-הרצח. גאל הדם ימית
את-הרצח בפגער-בו... ושפטו העדה בין המכה
ובין גאל הדם על המשפטים האלה (לה יט,
כא, כד)

ובגלחו את-ראשו והיה מקץ ימים לימים אשר
יגלח כי-כבד עליו וגלחו (שם כו)

כל-ימי נדר נזרו תער לא-יעבר על-ראשו עד-
מלאת הימם אשר-יזיר לה' קדש יהיה גדל פרע
שער ראשו (ו ה)

ויבקש שאל להכתם בקנאתו לבני-ישראל
ויהודה, ויאמר דוד אל-הגבענים מה אעשה לכם
ובמה אכפר וברכו את-נחלת ה' (כא ב-ג)

פנחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב את-חמתי
מעל בני-ישראל בקנאו את-קנאתי בתוכם ולא-
כליתי את-בני-ישראל בקנאתי... והיתה לו
ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא
לאלהיו וכפר על-בני ישראל (כה יא-יג)

... והוקענום לה'... (שם ו)

קח את-כל-ראשי העם והוקע אותם לה' נגד
השמש וישב חרון אף-ה' מישראל (שם ז)

רוח ה' דבר-בי... (כג א)

הרק אך-כמשה דבר ה' והלא גם-כנו דבר (יב
ב); פה אל-פה אדבר-בו (שם ח)

...ואלה הצאן מה עשו... (כד יז)

...ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר איך-להם רעה
(כו יז)ויבן שם דוד מזבח לה' ויעל עלות ושלמים
ויעתר ה' לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל
(שם כה)...ותן-עליה אש מעל המזבח... ויקח אהרן...
ויתן את-הקטרת... ותעצר המגפה... והמגפה
נעצרה (יז יא-טו); ותעצר המגפה מעל בני
ישראל (כה ח)

ה. מקבילות שמואל ודברים

שמואל

דברים

ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה
להשתחות ולזבח לה' צבאות בשלה... ויהי
היום ויזבח אלקנה ונתן לפננה אשתו ולכל-בניה
ובנותיה מנות (א ג-ד)...כי אם-אל-המקום אשר-יבחר ה' אלהיכם
מכל-שבטיכם לשום את-שמו שם לשכנו
תדרשו ובאת שמה... אתם ובתיכם (יב ה, ז);
...בחג הסכות. בבוא כל-ישראל לראות את-פני
ה' אלהיך... הקהל את-העם האנשים והנשים
והטף... (לא י-יב)

וכן יעשה שנה בשנה... (שם ז ועי' לקמן ז טז)

לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
אשר-יבחר ה' (טו כ)...ואין צור כאלהינו (ב ב ולהלן בש"ב כב לב;
ומי צור מבלעדי אלהינו)הצור תמים פעלו (לב ד)... צור ישעתו (שם טו)
... צור ילודך (שם יח)... כיי-צורם מכרם (שם ל)
... כי לא כצורנו צורם (שם לא)...כי אל דעות ה' ולא (קרי: ולו) נתכנו עללות
(שם ג); ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל
(שם ו)הצור תמים פעלו כי כל-דרכיו משפט אל
אמונה ואין עול צדיק וישר הוא (שם ג-ד); אני
אמית ואחיה... (שם לט)

ה' ידן אפסי-ארץ (שם י)

בהם עמים ינגח יחדו אפסי-ארץ (לג יז)

ומשפט הכהנים את-העם כל-איש זבח זבח ובא
נער הכהן כבשל הבשר והמזלג שלש השנים
בידו (שם יג)... כל אשר יעלה המזלג יקח הכהן
בו (שם יד);... וקח-לך כאשר תאווה נפשך
(שם טז)וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי
הזבח... ונתן לכהן הזרע והלחיים והקבה (יח
ג);... אכלה בשר כיי-תאווה נפשך לאכל בשר
(יב כ וראה יד כו)ובחר אתו מכל-שבטי ישראל לי לכהן לעלות
על-מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני...
(שם כח)...הבדיל ה' את-שבט הלוי לשאת את-ארץ
ברית-ה' לעמד לפני ה' לשרתו... (י ח); תמך
ואוריך לאיש חסידך... ישימו קטורה באפך
וכליל על-מזבחך (לג ח-י)

למה תבעטו בזבחי... (שם כט)

וישמן ישרון ויבעט... (לב טו)

אשר צויתי מעון... (שם שם וראה לב)

השקיפה ממעון קדשך מן-השמים וברך את-
עמך... (כו טו);... מענה אלהי קדם... (לג כז)

ונתן ה' לך שם לב רגז וכליון עינים ודאבון נפש
(כח טה והשווה עוד ויק' כו טז)

לשאת את ארון ברית-ה' (י ח; לא ט)

יככה ה' בשחין מצרים ובעפלים (קרי:
בטחרים) ... אשר לא-תוכל להרפא (כח כז)

... לא תשלחנו ריקם (טו יג; ועי' בר' לא מב;
שמ' ג כא; כג טו ועוד)

בעת ההוא הבדיל ה' את-שבט הלוי לשאת את-
ארון ברית-ה' לעמד לפני ה' לשרתו ולברך
בשמו עד היום הזה (י ח; והשווה עוד במ' ד טו)

... ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם (יא יג);
ולעבד את-ה' אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך...
אתו תעבד (י יב, כ)

ותאמרו אלי חטאנו לה'... (א מא)

... ועזר מצריו תהיה (לג ז); מי כמוך עם נושע
בה' מגן עורך (שם כט)

כי-תבוא אל-הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך
וירשתה וישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך
ככל-הגוים אשר סביבתי (יז יד)

שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך
בו... (שם טו, 'ספרי': על פי נביא)

לבלתי רום-לבבו מאחיו... (שם כ)

כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו (לב ט והשווה
שם ט כו-כט; שמ' טו יז)

שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך
בו... (יז טו)

... והיית רק עשוק ורצוץ כל-הימים (כח לג)

... ותשכח אל מחללך... אם-לא כי-צורם
מכרם... (לב יח, ל)

... וישפתם-בטח (יב יא); וישכן ישראל בטח...
(לג כח)

לכלות את-עיניך ולאדיב את-נפשך... (שם לג)

... ארון ברית ה'... (ד ג)

וישתרו להם עפלים (קרי: טחרים)... הכו
בעפלים (קרי: בטחרים)... (ה ט-יב)

... אל-תשלחו אתו ריקם (ו ג)

והלויים הורידו את-ארון ה' (שם טו)
מי יוכל לעמד לפני ה' האלהים הקדוש הזה
(שם כ)

... אם-בכל-לבבכם אתם שבים אל-ה'... והכינו
לבבכם אל-ה' ועבדהו לבדו... ויסירו... ויעבדו
את-ה' לבדו (ז ג-ד וראה להלן יב כד)

ויאמרו שם חטאנו לה' (ז ו)

... ויאמר עז-הנה עזרנו ה'... (שם יב)

ויאמרו אליו... עתה שימה-לנו מלך לשפטנו
ככל-הגוים... ועתה שמע בקולם אך כי-העד
תעיד בהם... ויאמר זה יהיה משפט המלך...
(ח ה-יא)

כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן
ומשחתו לנגיד על-עמי ישראל והושיע את-עמי
מיד פלשתים... (ט טז)

ויען שאול ויאמר הלוא בן-ימיני אנכי מקטני
שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל-משפחות
שבטי בנימן ולמה דכרת אלי כדבר הזה (שם
כא; וראה להלן י כב)

הלוא כי-משחך ה' על-נחלתו לנגיד (י א)

ויאמר שמואל אל-כל-העם הראיתם אשר בחר-
בו ה'... (שם כד)

... ואת-מי עשקתי את-מי רצותי... (יב ג)

וישכחו את-ה' אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא
שר-צבא חצור (שם ט)

... ותשבו בטח (שם יא)

...ולבלתי סור מן-המצוה ימין ושמאול למען
יארץ ימים על-ממלכתו הוא ובניו בקרב
ישראל (יז כ)

רק חזק לבלתי אכל הדם... (יב כג-כד והשווה
ויק' יט כו; יז יד)

זכור את אשר-עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים... והיה בהניח ה' אלהיך לך מכל
איבך מסביב בארץ אשר ה'-אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה תמחה את-זכר עמלק מתחת
השמים לא תשכח (כה יז-יט)

...וחלב צאן עס-חלב כרים... (לב יד)

ולא-ידבק בידך מאומה מן-החרם... (יג יח)

לא ימצא בך... קסם קסמים... (יח י והשווה
במ' כג כג). את כל-הדבר אשר אנכי מצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא-תסוף עליו ולא
תגרע ממנו (יג א)

כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם-
איביכם להושיע אתכם... (כ ד וראה עוד שמ'
טו ג)

ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך (יט י); ואל-תתן
דם נקי בקרב עמך ישראל (כא ח)

כי יהיה בך איש אשר לא-יהיה טהור מקרה-
לילה ויצא אל-מתוץ למחנה לא יבא אל-תוך
המחנה. והיה לפנות-ערב ירחץ במים וכבא
השמש יבא אל-תוך המחנה (כג יא-יב)

חומה גבהה דלתים ובריח (ג ה)

ונתנה ה' אלהיך בידך (כ יג)

...לא-תחוס עינך עליו ובערת דם-הנקי
מישראל וטוב לך (יט יג ועי' יג ט)

מפני רע מעלליך (כח כ)

ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה' אלהיך
נתן לך נחלה והיה עליך דמים (יט י והשווה במ'
לה לג)

יולך ה' אתך ואת-מלכך אשר תקים עליך אל-
גוי אשר לא-ידעת... ועבדת שם אלהים אחרים
(כח לו וראה שם ד כח)

ויאמר שמואל אל-שאול נסכלת לא שמרת את-
מצות ה' אלהיך אשר צוך כי עתה הכין ה' את-
ממלכתך אל-ישראל עד-עולם (יג יג)

בגדתם... ושחטתם בזה ואכלתם ולא-תחטאו
לה' לאכל אל-הדם (יד לג-לד)

ושאול לכד המלוכה על-ישראל וילחם סביב
בכל-איביו במואב ובבני-עמון ובאדום ובמלכי
צובה ובפלשתים ובכל אשר-יפנה ירשיע. ויעש
חיל ויך את-עמלק ויצל את-ישראל מיד שסהו
(שם מז-מח)

...ועל מיטב הצאן... ועל הכרים (טו ט)

כי שב מאחרי ואת-דברי לא הקים (שם יא)

כי חטאת-קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען
מאסת את-דבר ה' וימאסך ממלך (שם כג)

וידעו כל-הקהל הזה כי-לא בחרב ובחנית
יהושיע ה' כי לה' המלחמה ונתן אתכם בידנו
(יז מז)

...ולמה תחטא בדם נקי... (יט ה וראה להלן
ש"ב ג כח; יד ט)

ולא-דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר
מקרה הוא בלתי טהור הוא כי-לא טהור (כ כו)

...בעיר דלתים ובריח (כג ז)

אשר נתנך ה' היום בידי (כד י וראה לקמן
כו כג)

...ואמר להרגך ותחס עליך... (כד יא)

...ורע מעללים (כה ג)

ולא תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני
ולשפך-דם חנם... (שם לא)

...כי-גרשוני היום מהסתפח בנחלת ה' לאמר
לך עבד אלהים אחרים (כו יט)

...והיה לי לעבד עולם (כו יב)

ושאול הסיר האבות ואת-הידענים מהארץ
(כח ג)

ולאשה עגל-מרבק בבית ותמהר ותזבחהו...
(שם כד)

ש"ב

...ללמד בני-יהודה קשת... (א יח)

הצבי ישראל על-במותיך חלל... (שם יט)

אף כי-אנשים רשעים הרגו את איש-צדיק
בביתו על-משכבו ועתה הלוא אבקש את-דמו
מידכם ובערתי אתכם מן-הארץ (ד יא)

ויעזבו שם את-עצביהם וישאם דוד ואנשיו
(ה כא)

ודוד מכרכר בכל-עו לפני ה'... ותרא את המלך
דוד מפוז ומכרכר לפני ה'... (ו יד-טז)

ויהי כיישב המלך בביתו וה' הניח-לו מסביב
מכל-איביו. ויאמר המלך אל-נתן הנביא ראה
נא אנכי יושב בבית ארזים וארון האלהים ישב
בתוך היריעה (ז א-ב); ולמן-היום אשר צויתי
שפטים על-עמי ישראל והניחתי לך מכל-
איביך... (שם יא)

ואהיה מתהלך באהל ובמשכן, בכל אשר-
התהלכתי בכל-בני ישראל (שם ו-ז)

ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכר
אלהים לפדות-לו לעם ולשום לו שם ולעשות
לכם הגדולה ונראות... (שם כג)

ותכונן לך את-עמך ישראל לך לעם עד-עולם
(שם כד)

...והיה לך עבד עולם... (טו יז)

לא-ימצא בך... ושאל אוב וידעני ודרש אל-
המתים (יח י-יא)

רק בכל-אות נפשך תזבח ואכלת בשר... חבחת
מבקרך ומצאנך... כאשר צויתך ואכלת
בשעריך בכל אות נפשך (יב טו, כא)

ועתה כתבו לכם את-השירה הזאת ולמדה את-
בני-ישראל שימה בפיהם (לא יט)

...ויכחשו איביך לך ואתה על-במותימו תדרך
(לג כט)

לא-תחוס עינך עליו ובערת דם-הנקי מישראל
וטוב לך (יט יג וראה שם שם י; כא כ)

פסילי אלהיהם תשרפון באש (ז כה)

תחת אשר לא-עבדת את-ה' אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב כל (כח מז)

...וישבתם בארץ אשר-ה' אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם מכל-איביכם מסביב
וישבתם-בטח. והיה המקום אשר-יבחר ה'
אלהיכם בו לשכן שמו שם... (יב י-יא)

כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת
איביך לפניך... (כג טו והשווה ויק' כו יא-יב)

כי מי-גוי גדול אשר-לו אלהים קרבים אליו כה'
אלהינו בכל-קראנו אליו (ד ז); אשר-עשה אתך
את-הגדלת ואת-הנוראת האלה... (י כא); או
הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת
באתת... ובמוראים גדלים... (ד לד והשווה עוד
שמ' לג טו; לד י); אל-תשחת עמך ונחלתך
אשר-פדית בגדלך (ט כו); כפר לעמך ישראל
אשר-פדית ה' (כא ח ועוד)

...הוא עשך ויכננך (לב ו)

- ...רק לא־ירבה־לו סוסים... (יז טז)
- ...צדקת ה' עשה ומשפטיו עם־ישראל (לג כא)
- לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה'... לא־תדרש
שלמם וטבתם כל־ימיך לעולם (כג ד-ז)
- ...והיה כל העם הנמצא־בה יהיו למס
ועבדוך... כן תעשה לכל־הערים הרחקת
ממך... (כ יא-טו)
- כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת
איביך לפניך והיה מחנך קדוש... (כג טו וראה
רשב"ם לשם)
- ...על־דבר אשר־ענה... (כב כד; והשווה עוד
שם כט; כא יד)
- ...מכף רגלך ועד קדקדך... (כח לה)
- שפטים ושטרים תתן־לך בכל־שעריך...
לשכטיך ושפטו את־העם משפט־צדק (טז יח)
- שום תשים עליך מלך אשר יבחר ה' אלהיך בו
מקרב אחיך תשים עליך מלך... (יז טו)
- לא־יוכל בעלה הראשון אשר־שלחה לשוב
לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה...
(כד ד)
- כִּי־תקרב אל־עיר להלחם עליה וקראת אליה
לשלום. והיה אם־שלום תענך... ואם לא
תשלים עמך... (כ י-יב)
- ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה' אלהיך
נתן לך נחלה והיה עליך דמים (יט י)
- ...ויעקר דוד את־כל־הרכב ויותר ממנו מאה
רכב (ח ד)
- ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל־עמו (שם טו
ועי' לקמן כב כג)
- ויאמר דוד אעשה־חסד עם־חנן בן־נחש כאשר
עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד־
עבדיו אל־אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון
(י ב)
- ויראו כל־המלכים עבדי הודיעור... וישלמו
את־ישראל ויעבדום (שם יט); עם לא־ידעתי
יעבדני (להלן כב מד)
- ...הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות (יא יא)
- ...על־דבר אשר ענה את תמר אחתו (יג כב)
- מכף רגלו ועד קדקדו... (יד כה)
- והשכים אבשלום ועמד על־יד דרך השער ויהי
כל־האיש אשר־היה־לו־ריב לבוא אל־המלך
למשפט... (טו ב)... ויאמר אבשלום מי־ישמני
שפט בארץ ועלי יבוא כל־איש אשר־היה־לו־
ריב ומשפט והצדקתיו (שם ד)
- ויאמר חושי אל־אבשלום לא כי אשר בחר ה'
והעם הזה וכל איש ישראל לא (קרי: לו) אהיה
ואתו אשב (טז יח)
- ...ויקח המלך את עשר־נשים פלגשים...
ואליהם לא־בא ותהינה צרות עד־יום מתן
אלמנות חיות (כ ג)
- ...דבר ידברו בראשנה לאמר שאול ישאלו
באבל וכן החמו. אנכי שלמי אמוני ישראל אתה
מבקש להמית עיר ואם בישראל למה תבלע
נחלת ה' (שם יח-יט)
- ...ויאמר ה' אל־שאול ואל־בית הדמים על
אשר־המית את־הגבענים (כא א)

לא־תלין נבלתו על־העץ כִּי־קבור תקברנו ביום
ההוא כִּי־קללת אלהים תלוי ולא חטמא את־
אדמתך אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה (כא כג)

וידבר משה באזני כל־קהל ישראל את־דברי
השירה הזאת (לא ל; ראה שם לב מד)

ואמר אי אלהימו צור חסיו בו (לב לז)

...רכב שמים בעורך ובגאותו שחקים (לג כו)

...וזהר בער באש עד־לב השמים חשך ענן
וערפל (ד יא)

אספה עלימו רעות חצי אכלה־בם (לב כג);
אשכיר חצי מדם (שם מב)

כי קרוב יום אידם... (שם לה)

תמים תהיה עם ה' אלהיך (יח יג)

הצור תמים פעלו... (לב ד)

ירכבהו על־במותי (קרי: במתי) ארץ... (שם
יג); ואתה על־במותימו תדרך (לג כט)

...ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד (לג כז)

...מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל
(לב לט); מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן־יקומון
(לג יא)

...ויכחשו איביך לך ואתה על־במותימו תדרך
(לג כט)

והיתה עמו וקרא בו כל־ימי חייו למען ילמד
ליראה את־ה' אלהיו... למען יאריך ימים על
ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל (יז יט-כ)

ה' אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף
פעמים... (א יא)

הרף ממני ואשמידם... (ט יד)

ברך ה' חילו ופעל ידיו תרצה... (לג יא)

...והגבענים לא מבני ישראל המה כי אס־מיתר
האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש שאול
להכתם בקנאתו לבני־ישראל ויהודה... ויאמרו
לו הגבענים... ינתן (קרי: יתן)־לנו שבעה
אנשים מבניו והוקענום לה'... והם (קרי: המה)
המתו בימי קציר בראשנים... עד נתך־מים
עליהם מן־השמים (שם כ-י)

וידבר דוד לה' את דברי השירה הזאת (כב א)

אלהי צורי אחסה־בו (שם ג)

וירכב על־כרוב ויעף... (שם יא)

וישת חשך סביבתיו סכות חשרת־מים עבי
שחקים (שם יב)

וישלח חצים ויפיצם ברק ויהמם (קרי: ויהם)
(שם טו)

יקדמני ביום אידי... (שם יט)

...ואהיה תמים לו (שם כד)

האל תמים דרכו... כִּי־מי אל מבלעדי ה' ומי
צור מבלעדי אלהינו (שם לא-לב)

משוה רגליו (קרי: רגלי) כאילות ועל במתי
יעמדני (שם לד)

אודפה איבי ואשמידם (שם לח)

ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי
(שם לט)

...עם לא־ידעתי יעבדני. בני נכר יתכחשו לי...
(שם מד-מה)

אמר אלהי ישראל לי דבר צור ישראל מושל
באדם צדיק מושל יראת אלהים... כִּי־לא־כֵן
ביתי עם־אל כי ברית עולם שם לי... (כג ג-ה)

ויאמר יואב אל־המלך ויוסף ה' אלהיך אל־העם
כהם וכהם מאה פעמים ועיני אדני־המלך ראות
ואדני המלך למה חפץ בדבר הזה (כד ב-ג)

...רב עתה הרף ירך... (שם טז)

...ה' אלהיך ירצך (שם כג)

ו. מקבילות שמואל ויהושע

יהושע	שמואל
והגד-נא לי... אל-תכחד ממני (ז יט)	...אל-נא תכחד ממני... אם-תכחד ממני דבר... ויגד-לו שמואל... (ג ז-יח)
לא-נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר-דבר ה' אל- בית ישראל הכל בא (כא מב); ... כי לא-נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר ה' אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא-נפל ממנו דבר אחד (כג יד)	...ולא הפיל מכל-דבריו ארצה... (שם יט)
יריעו כל-העם תרועה גדולה... (ו ה); ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה... (שם כ)	וירעו כל-ישראל תרועה גדולה... (ד ה)
...שיס-נא כבוד לה' אלהי ישראל ותן-לו תודה... (ז יט)	ונתתם לאלהי ישראל כבוד... (ו ה)
לא תוכלו לעבוד את-ה' כי-אלהים קדשים הוא... (כד יט)	...מי יוכל לעמד לפני ה' האלהים הקדוש הזה (שם כ)
ועתה הסירו את-אלהי הנכר אשר בקרבכם והטו את-לבבכם אל-ה' אלהי ישראל (כד כג וראה שם יד והשווה בר' לה ב; שופ' י טז)	...הסירו את-אלהי הנכר מתוכם... והכינו לבבכם אל-ה'... ויסירו בני ישראל... ויעבדו את-ה' לבדו (ז ג-ד)
ויהמם ה' לפני ישראל ויכם מכה-גדולה... ויהי בנסם מפני ישראל... (י י-יא)	...ויהמם וינגפו לפני ישראל... וירדפו את- פלשתים... (שם י-יא)
כי-מחר כעת הזאת... (יא ו)	כעת מחר... (ט טז)
ויקרא לזקני ישראל ולראשיו ולשפטיו ויתיצבו לפני האלהים (כד א והשווה דב' כט ט)	...ועתה התיצבו לפני ה' לשבטיכם ולאלפיהם (י יט)
ונקרבתם בבקר לשבטיכם והיה השבט אשר- ילכדנו ה' יקרב למשפחות והמשפחה אשר- ילכדנה ה'... והבית אשר ילכדנו ה' יקרב לגברים... וילכד עכן (ז יד-יח)	ויקרב שמואל את כל-שבטי ישראל וילכד שבט בנימן, ויקרב את-שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחת המטרי... וילכד שאול בן-קיש (שם כ-כא); וילכד יונתן ושאול... וילכד יונתן (יד מא-מב)
...וישם לו חק ומשפט... ויכתב יהושע את- הדברים האלה בספר תורת אלהים... אשר במקדש ה' (כד כו)	וידבר שמואל אל-העם את משפט המלכה ויכתב בספר וינח לפני ה' (י כה)
...והזכריתו את-שמנו מן-הארץ ומה-תעשה לשמך הגדול (ז ט וראה במ' יד טו-טז)	כי לא-ייטש ה' את-עמו בעבור שמו הגדול (יב כב)
חלילה לנו מעזב את-ה'... (כד טז)	גם אנכי חלילה לי מחטא לה'... (שם כג)

יראו את ה' ועבדו אתו בתמים וכאמת ...
(שם יד)

עם-רב כחול אשר על-שפת-הים לרב ... (יא ד)

בארץ בני ישראל ... (יא כב)

וכי נמגו כל ישבי הארץ מפניכם ... וגם-נמגו
כל-ישבי הארץ מפנינו (ב ט, כד וראה שמ'
טו טו)

...ושמתם את מחנה-ישראל לחרם ועכרתם
אותו (ו יח); ...מה עכרתנו יעכרך ה' ... (ז כה
וראה בר' לד ל)

גשו הנה ושמעו ... (ג ט)

ויחרימו את-כל-אשר בעיר מאיש ועד-אשה
מנער ועד-זקן ועד שור ושה וחמור לפי-חרב
(ו כא)

ואת-מלך העי תפשו חי (ח כג)

ויאמר כלב אשר-יכה את-קריית-ספר ולכדה
ונתתי לו את-עכסה בתי לאשה (טו יז וכן שופ'
א יב)

ותורדם בחבל בעד החלון ... (ב טו)

ולא אביתי לשמע (כד י')

...כי עיר גדולה גבעון כאחת ערי הממלכה
(י ב)

...וכל הגשורי, מן-השיחור אשר על-פני
מצרים ... (יג ב-ג)

ישם לו חק ומשפט בשכם (כד כה)

...דמו בראשו ... דמו בראשו (ב יט)

...הלא-היא כתובה על-ספר הישר (י יג)

...עשה לך חרבות צרים ... ויעש-לו יהושע
חרבות צרים (ה ב-ג)

...ולא-יכרת מכם עבד ... (ט כג)

אך יראו את-ה' ועכרתם אתו באמת בכל-
לבבכם ... (שם כד)

ועם כחול אשר על-שפת-הים לרב ... (יג ה
וראה ש"ב יז יא)

בכל ארץ ישראל ... (יג יט)

והנה ההמון נמוג ... (יד טז).

עכר אבי את-הארץ ... (שם כט)

גשו הלא כל פנות העם ודעו וראו ... (שם לח)

...והמת מאיש עד-אשה מעלל ועד-יונק משור
ועד-שה מגמל ועד-חמור (טו ג וראה להלן
כב יט)

ויתפש את-אנג מלך-עמלק חי (טו ח)

...והיה האיש אשר-יכנו יעשרנו המלך עשר
גדול ואת-בתו יתן-לו ... (יז כה וראה עוד ש"ב
ה ח = דה"א יא ו)

ותרד מיכל את-דוד בעד החלון ... (יט יב)

...ולא אביתי לשלח ידי ... (כו כג)

בעיר הממלכה (כו ה והשווה ש"ב יב כו: עיר
המלוכה)

...ויפשטו אל-הגשורי ... כי הנה ישבות הארץ
אשר מעולם בואך שורה ועד-ארץ מצרים
(כו ח)

וישמה לחק ולמשפט לישראל (ל כה)

ש"ב:

ויאמר אליו דוד דמיך (קרי: דמך) על-ראשך ...
(א טז)

הנה כתובה על-ספר הישר (שם יח)

ויחזקו איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ...
ויקרא למקום ההוא חלקת הצרים (ב טז)

...ואל-יכרת מבית יואב ... (ג כט)

כי גם-בארות תחשב על-בנימן (ד ב)

ועריהם גבעון והכפירה ובארות... (שם יז):
והיו הערים למטה בנימן... גבעון והרמה
ובארות (יח כא-כה)

...וה' הניח-לו מסביב מכל-איביו (ז א)
...והניחתי לך מכל-איבך (שם יא)

וינח ה' להם מסביב... (כא מב): ויהי מימים
רבים אחרי אשר-הניח ה' לישראל מכל-
איביהם מסביב... (כג א)

ויעקר דוד את-כל-הרכב ויותר ממנו מאה רכב
(ח ד)

ויעש להם יהושע כאשר אמר-לו ה' את-
סוסייהם עקר ואת-מרכבתייהם שרף באש (יא ט
והשווה דב' יז טז)

...עד-תם כל-העם לעבור... (טו כד)

עד אשר-תמו כל-הגוי לעבור... (ג יז וכן ד א)
ויקימו עליו (= על עכן) גל-אבנים גדול...
(ז כו וכן שם ח כט)

...ויצבו עליו גל-אבנים גדול מאד (יח יז)

ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית
לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה (ט טו):
...אנחנו נשבענו להם בה' אלהי ישראל ועתה
לא נוכל לנגע בהם (שם יט)

והגבענים לא מבני ישראל המה כי אם-מיתר
האמרי ובני ישראל נשבעו להם... (כא ב)

לא-נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה
בגת ובאשדוד נשארו (יא כב)

את-ארבעת אלה ילדו להרפה בגת ויפלו ביד-
דוד וביד עבדיו (שם כב)

למטה בני-אשר... עד צידון רבה, ושב הגבול...
ועד-עיר מבצר צר... (יט כד-כט); ...והחוי
תחת חרמון (יא ג); כל-ארץ הכנעני ומערה
אשר לצידנים... כל-צידנים (יג ד-ו)

...וסביב אל-צידון, ויבאו מבצר-צר וכל-ערי
החוי והכנעני (כד ז-ח)

ז. מקבילות שמואל ושופטים

שופטים

ויאמרו הנה חג-ה' בשלה מימים ימימה... (כא
יט, והשווה יא מ: מימים ימימה תלכנה בנות
ישראל...)
מן-שמים נלחמו... (ה כ)
...לו חפץ ה' להמיתנו (יג כג)
...ותקהל העדה כאיש אחד למדן ועד-באר
שבע (כ א)
ולא-יסף עוד מלאך ה' להראה אל-מנוח ואל-
אשתו... (יג כא)

שמואל

ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה
להשתחות ולזבח לה' צבאות בשלה (א ג)
עלו בשמים ירעם (ב י ולקמן ש"ב כב י, יד)
...כי-חפץ ה' להמיתם (ב כה)
וידע כל-ישראל מדן ועד-באר שבע (ג י; ש"ב
יז יא; כד ב)
ויסף ה' להראה בשלה... (ג כא)

ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי (טו ט)	ויערכו פלשתים לקראת ישראל ותטש המלחמה... (ד ב); ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים (ש"ב ה יח, כב)
והוא שפט את־ישראל... שנה (טז לא והשווה שם י ב, ג; יב ז, ט, יא, יד; טו כ)	והוא שפט את ישראל... שנה (ד יח; ושם ז יז; ושם שפט את ישראל)
...והנה אדניהם נפל ארצה מת (ג כה); זבח־ גדול לדגון אלהיהם (טז כג)	והנה דגון נפל לפניו ארצה... (ה ג); כי־קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו (שם ז)
ויסירו את־אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את ה'... (י טז וראה בר' לה ב; יהושע כד כג)	הסירו את־אלהי הנכר מתוכם... ויסירו בני ישראל... ויעבדו את־ה' לבדו (ז ג-ד)
ויזעקו בני ישראל אל־ה' לאמר חטאנו לך... ויאמרו בני ישראל אל־ה' חטאנו... (י י-טו)	...ויאמרו שם חטאנו לה' (שם ו)
ותכנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל (ג ל); ויכנע מדין לפני בני ישראל ולא יספו לשאת ראשם (ח כח); ...ויכנעו בני עמון מפני בני ישראל (יא לג)	ויכנעו הפלשתים ולא־יספו עוד לבוא בגבול ישראל (שם יג)
...שאל־נא באלהים ונדעה התצליח דרכנו אשר אנחנו הלכים עליה (יח ה)	ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את־דרכנו (ט ח)
הנה אלפי הדל במנשה ואנכי הצעיר בבית אבי (ו טו); ...בכל־שבטי בנימין (כ יב וראה שם ה יד)	אנכי מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצעירה מכל־משפחות שבטי בנימין (שם כא)
...למשח עליהם מלך (ט ח, טו)	...הלוא כי־משחך ה' על־נחלתו לנגיד (י א)
ותהי עליו רוח־ה' וישפט את־ישראל ויצא למלחמה... (ג י); ותצלח עליו רוח ה' (יד ו, יט; טו יד)	וצלחה עליך רוח ה'... ותצלח עליו רוח אלהים... (שם י ו-י; יא ו; טז יג; יח י)
...ועשית לו כאשר תמצא ירך (ט לג)	...עשה לך אשר תמצא ירך כי האלהים עמך שם (י ז)
ויזעק ברק את־זבלון וגו' (ד י וראה שם שם יג); ויזעק אביעזר אחריו (ו לד); ...ויצעק כל־איש אפרים (ז כד); ויצעקו בני עמון (י יז)	ויצעק שמואל את־העם... (שם יז); ויצעקו העם אחרי שאול (יג ד והשווה ש"ב כ ד-ה); הזעק־לי... וילך להזעיק)
אנכי העליתי אתכם ממצרים... (ו ח)	...אנכי העליתי את־ישראל ממצרים (י יח)
וילחצו האמרי את־בני־דן (א לד); ... מפני לחציהם ודחיקיהם (ב יח וראה שם ד ג; י יב)	...ומיד כל־הממלכות הלחצים אתכם (שם)
ויאחזוהו פלשתים וינקרו את־עיניו (טז כא וראה שם כה)	...בנקור לכם כל־עין ימין ושמתי חרפה על־ כל־ישראל (יא ב)

ויהי כדבר מלאך ה' את-הדברים האלה...
 ושאו העם את-קולם ויבכו (ב ד); ... ושאו
 קולם ויבכו בכי גדול (כא ב)

... ויחזק בפילגשו וינתחה לעצמיה לשנים עשר
 נתחים וישלחה בכל גבול ישראל (יט כט וראה
 שם כ י)

ויצאו כל-בני ישראל ותקהל העדה כאיש
 אחד... (כ א); ויקם כל-העם כאיש אחד...
 (שם ח); ויאסף כל-איש ישראל... כאיש אחד
 חברים (שם יא)

ויחץ (=גדעון) את-שלש-מאות האיש שלשה
 ראשים... ראש האשמרת התיכונה... (ז טז,
 יט); ויקח (=אבימלך) את-העם ויחצם לשלשה
 ראשים... (ט מג)

שם יתנו צדקות ה' צדקת פרונו בישראל (ה יא)

... וישכחו את-ה' אלהיהם (ג ז); ויחר-אף ה'
 בישראל וימכרם ביד כושן רשעתים מלך ארם
 נהרים (שם ח); וימכרם ה' ביד יבין מלך-כנען
 אשר מלך בחצור ושר-צבאו סיסרא... (ד ב)

וימכרם ביד-פלשתים (י ז והשווה שם יג א)

... ויחזק ה' את-עגלון מלך-מואב על-ישראל...
 ויאסף אליו את-בני עמון ועמלק וילך ויך את-
 ישראל... (ג יב ואילך)

ויזעקו בני ישראל אל-ה' לאמר חטאנו לך וכי
 עובנו את-אלהינו ונעבד את-הבעלים... ויאמרו
 בני ישראל אל-ה' חטאנו עשה-אתה לנו ככל-
 הטוב בעיניך אך הצילנו נא היום הזה. ויסירו
 את-אלהי הנכר מקרבם ויעבדו את-ה' (י י-טז)

ויקרא-לו ביום-ההוא ירבעל... (ו לב); וישכם
 ירבעל הוא גדעון (ו א)

'בדך' = בן חן; חו"ל: זה שמשון

יא א — יב ז

ולא זכרו בני ישראל את-ה' אלהיהם המציל
 אותם מיד כל-איביהם מסביב (ח לד)

ועתה נטשנו ה' יתננו בכף-מדין (ו יג)

ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים...
 ושאו כל-העם את-קולם ויבכו (שם ד)

ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל-גבול
 ישראל... לאמר אשר איננו יצא אחרי שאול
 ואחר שמואל כה יעשה לבקרו (שם ז)

... ויצאו כאיש אחד (שם ז והשווה ש"ב יט טו)

ויהי ממתרת וישם שאול את-העם שלשה
 ראשים ויבוא בתוך-המתנה באשמרת הבקר (יז
 יא וראה להלן יג יז; ש"ב יח ב)

... את כל-צדקות ה' אשר-עשה אתכם ואת-
 אבתיכם (יב ז)

וישכחו את-ה' אלהיהם וימכרו אתם ביד סיסרא
 שר-צבא חצור... (שם ט)

... וביד-פלשתים... (שם שם)

... וביד מלך מואב וילחמו במ (שם שם)

ויזעקו אל-ה' ויאמרו (קרי) חטאנו כי עובנו
 את-ה' ונעבד את-הבעלים ואת-העשתרות ועתה
 הצילנו מיד איבינו ונעבדך (שם י וראה לעיל
 ז ג-ד).

וישלח ה' את-ירבעל (שם יא וראה להלן ש"ב
 יא כא: אבימלך בן-ירבעל)

... ואת-בדן (שם יא)

... ואת-יפתח... (שם שם)

ויצל אתכם מיד איביכם מסביב (שם שם)

כי לא-יטש ה' את-עמו... (שם כב)

- שלח איש לאהליו (ז ח)
 ...ולגמליהם אין מספר כחול שעל-שפת הים
 לרב (ז יב וראה יהושע יא ד)
- מפני מדין עשו להם בני ישראל את-המנהרות
 אשר בהרים ואת-המערות ואת-המצדות (ו ב);
 וישימו על-הצריח ויציתו עליהם את-הצריח
 באש (ט מט)
- ... כי אתה הולך לקחת אשה מפלשתים הערלים
 (יד ג); ... ונפלתי ביד הערלים (טו יח והשווה
 עוד בר' לד יד: אשר-לו ערלה כי-חרפה הוא
 לנו)
- רב העם אשר אתך מתתי את-מדין בידם פך-
 יתפאר עלי ישראל לאמר ידי הושיעה לי (ז ב)
 ויעמדו איש תחתיו (שם כא)
- ויזעק אביעזר אחריו, ומלאכים שלח בכל-
 מנשה ויזעק גם-הוא אחריו (ו לד-לה)
- ... וישם ה' את חרב איש ברעהו וככל-המתנה
 (ז כב)
- והאנשים ... נזעקו וידיבקו את-בני-דן (יח כב)
 ... והמלחמה הדביקתהו (כ מב)
- וישלח ... את-קצה המשענת אשר בידו...
 (ו כא)
- ... ואת היית בעכרי (יא לה); וראה יהושע ו יח;
 ז כה)
- ... אחרי אשר עשה לך ה' נקמות מאיבך (יא
 לו)
- ויתיצבו פנות כל-העם כל שבטי ישראל...
 (כ ב)
- ... אבי פצית את-פיך אל-ה' עשה לי כאשר
 יצא מפיך (יא לו)
- ובני קיני חתן משה עלו... את-בני יהודה מדבר
 יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את-העם
 (א טז)
- תברך מנשים יעל... מנשים באהל תברך (ה כד)
- שלח איש לאהליו (יג ב והשווה שם ד י ועוד
 הרבה)
- ...ועם כחול אשר על-שפת-הים לרוב (יג ה)
- ויתחבאו העם במערות ובחוחים ובסלעים
 ובצרחים ובברות (שם ו)
- הערלים האלה... (יד ו וראה עוד יז כו; לא ד;
 ש"ב א כ)
- ... כי אין לה' מעצור להושיע ברב או במעט
 (יד ו).
- ...ועמדנו תחתינו... (שם ט)
- ויזעק שאול וכל-העם (שם כ)
- ...והנה היתה חרב איש ברעהו... (שם שם)
- ...וידבקו גם-המה אחריהם במלחמה (שם כב
 וראה ש"ב א ו)
- ...וישלח את-קצה המטה אשר בידו (יד כז)
- ...עכר אבי את-הארץ (שם כט)
- ...ונקמתי מאיבי (שם כד)
- גשו הלם כל פנות העם... (שם לח)
- ...הנני אמות (שם מג)
- ויאמר שאול אל-הקיני לכו סרו רדו מתוך
 עמלקי... ואתה עשית חסד עם-כל-בני ישראל
 (טו ו)
- ...כאשר שכלה נשים חרבך כן-תשכל מנשים
 אמך... (שם לג)

...והוא לא ידע כי ה' סר מעליו (טז כ); וישלח
אלהים רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם
(ט כב)

...וה' עמם (א כב)

קלע באבן אל-השערה ולא יחטא (כ טז)
הנה בתו יצאת לקראתו בתפים ובמחלות (יא
לד וראה עוד כא כא)

...אותה קח-לי כִּי-היא ישרה בעיני (יד ג)

ואראה כִּי-אינך מושיע ואשימה נפשי בכפי...
(יב ג)

ויסבו ויארבו-לו כל-הלילה... עד-אור הבקר
והרגנהו (טז ב)

...אין זאת (ז יד וראה עוד פעם אחת בעמ'
ב יא)

ויתלקטו אל-יפתח אנשים ריקים ויצאו עמו...
(יא ג), אנשים מרי נפש (יח כה)

והיא (=דבורה) יושבת תחת-תמר דבורה בין
הרמה ובין בית-אל... (ד ה)

ואיש ישראל שבו אל-בני בנימין ויכום לפי-
חרב מעיר מתם עד-בהמה עד כל-הנמצא...
(כ מח)

יותר יותם בן-ירבעל הקטן כי נחבא (ט ה)

ויאמרו אך מסיך הוא את-רגליו (ג כד)

ויהפך איש-ישראל במלחמה... (כ לט)

ואת כל-רעת אנשי שכם השיב אלהים בראשם
(ט נז)

וירד וידבר לאשה (יד ז)

...וישחיתו בישראל ביום ההוא שנים ועשרים
אלף איש ארצה (כ כא וראה שם פסוקים כה,
לה, מב)

ורוח ה' סרה מעם שאול ובעתתו רוח-רעה מאת
ה' (טז יד); ...ומעם שאול סר (יח יב וראה
להלן כח טו-טז: ואלהים סר מעלי... וה' סר
מעליך)

...וה' עמו (טז יח)

ויקח משם אבן ויקלע... אל-מצחו (יז מט)

ותצאנה הנשים מכל-ערי ישראל לשור (קרי:
לשיר) והמחלות לקראת שאול בתפים בשמחה
ובשלשים (יח ו)

...וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך...
(שם כו)

וישם את-נפשו בכפו ויך את-הפלשתי ויעש ה'
תשועה... (יט ה); ואשים נפשי בכפי (כח כא)

וישלח שאול מלאכים אל-בית דוד לשמרו
ולהמיתו בבקר... (יט יא)

...אין זאת (כ ב)

ויתקבצו אליו כל-איש מצוק וכל-איש אשר-לו
נשא וכל-איש מר-נפש ויהיה עליהם לשר (כב
א-ב)

ושאול יושב בגבעה תחת-האשל ברמה (שם ו)

ואת נב עיר-הכהנים הכה לפי-חרב מאיש ועד-
אשה מעולל ועד-יונק ושור וחמור ושה לפי-
חרב (שם יט)

וימלט בן-אחד לאחימלך בן-אחיטוב ושמו
אביתר ויברח אחרי דוד (שם כ)

ויבא שאול להסך את-רגליו (כד ג)

ויהפכו נערי-דוד לדרכם (כה יב)

...ואת רעת נבל השיב ה' בראשו... (שם לט)

וידבר באביגיל לקחתה לו לאשה (שם שם)

אל-תשחיתהו... (כו ט); כִּי-בא אחד העם
להשחית (שם טו)

ותצר לדוד מאד... (ל ו)

...ותצר לישראל מאד (י ט)

ויאכל וישקהו מים... ותשב רוחו אליו...
(שם יב)

...וישת ותשב רוחו ויחי (טו יט)

ותכבד המלחמה אל-שאול... (לא ג)

והמלחמה כבדה... (כ לד)

ויאמר שאול לנשא כליו שלף חרבך דקרני בה
פן יבאו העולים האלה דקרני התעללרבי ולא
אבה נשא כליו כי ירא מאד, ויקח שאול את-
החרב ויפל עליה (שם ד); עמד-נא עלי ומתתני
(ש"ב א ט)

ויקרא מהרה אל-הנער נשא כליו ויאמר לו שלף
חרבך ומותתני פן יאמרו לי אשה הרגתהו
וידקרהו נערו וימת (ט מד); ויהי כי טוב (קרי:
כטוב) לבם ויאמרו קראו לשמשון וישחק-
לנו... ויצחק לפניהם (טז כה)

ש"ב

בנות ישראל אל-שאול בכינה המלבישכם שני
עם-עודנים המעלה עדי זהב על לבושכן (א כד)

...הלא ימצאו יחלקו שלל... שלל צבעים
לסיסרא שלל צבעים רקמה, צבע רקמתים
לצוארי שלל (ה ל)

...גש פגע-בו ויכהו וימת (שם יד וראה ש"א
כב יז)

קום אתה ופגע-בנו... ויקם גדעון ויהרג... (ח
כא)

יקומו נא הנערים וישחקו לפנינו (ב יד)

קראו לשמשון וישחק לנו... ויצחק לפניהם (טז
כה)

...ואחזו לך אחד מהנערים וקח-לך את-חלצתו
(שם כא)

...ויך מהם שלשים איש ויקח את-חליצותם
(יד יט)

...ויתן ה' לאדני המלך נקמות היום הזה (ד ח
ועי לקמן כב מח)

אחרי אשר עשה לך ה' נקמות מאיבך...
(יא לו)

ויקצצו את-ידיהם ואת-רגליהם... (שם יב)

ויקצצו את-בהנות ידיו ורגליו... שבעים מלכים
בהנות ידיהם ורגליהם מקצצים... (א ו-ז)

ויאמרו לאמר הננו עצמך ובשרך אנחנו (ה א);
אחי אתם עצמי ובשרי אתם... ולעמשא תמרו
הלוא עצמי ובשרי אתה (יט יג-יד)

...וזכרתם כי-עצמכם ובשרכם אני (ט ב וראה
בר' ב כג; כט יד)

וילך המלך ואנשיו ירושלם אל-היבסי יושב
הארץ (ה ו)

ויבא עד-נכח יבוס היא ירושלם... לכה-נא
ונסורה אל-עיר היבوسی הזאת... (שופ' יט י-יא
והשווה יהושע יח כח: והיבوسی היא ירושלם,
וראה עוד שם טו סג)

ופלשתים באו וינטשו בעמק רפאים (שם יח, כב
וראה לעיל ש"א ד ב)

ויעלו פלשתים ויחנו ביהודה וינטשו בלחי
(טו ט)

...כי אז יצא ה' לפניך להכות במחנה פלשתים
(ה כד)

קום כי זה היום אשר נתן ה' את-סיסרא בידך
הלא ה' יצא לפניך... (ד יד)

...על אשר פרץ ה' פרץ... (ו ח)

...כי-עשה ה' פרץ בשבטי ישראל (כא טו)

בעד החלוק נשקפה ... (ה כח)
 אנשים ריקים ופחזים ... (ט ד); ... אנשים
 ריקים (יא ג)
 למיום עלות בני-ישראל מארץ מצרים עד היום
 הזה (יט ל)
 ויקרב את-המנחה לעגלון מלך מואב ... וישלח
 (=אהוד) את-העם נשאי המנחה (ג יז-יח)
 לרגל את-הארץ ולחקרה (יח ב)
 ויברח ... וישב בארץ טוב (יא ג, ה)
 ותשלך אשה אחת פלח רכב על-ראש אבימלך
 ותרץ את-גלגלתו (ט נג)
 ... כזה וכזה ... (שופ' יח ד)
 אבאה אל-אשתי החדרה (טו א ועי' בר' מג ל;
 מ"א א טו)
 ... אל-תעשו את-הנבלה הזאת (יט כג)
 ואין מציל כי רחוקה-היא ... (יח כח)
 ... ויעלו אליה בני ישראל למשפט (ד ה)
 ועמו צמד חמורים חבושים (יט י)
 ... הבו לכם דבר ועצה הלם (כ ז)
 ... וכל-המחנה החריד (ח יב)
 ... פן-יפגעו בכם אנשים מרי נפש ואספת נפשך
 ונפש ביתך (יח כה)
 ויזעק ברק את ... ויזעק סיסרא את-כל-רכבו ...
 (ד י, יג)
 ... אותי דמו להרג ואת-פילגשי ענו ותמת (כ ה)
 ה' בצאתך משעיר ... ארץ רעשה גם-שמים
 נטפו גם-עבים נטפו מים. הרים נזלו מפני ה' זה
 סיני מפני ה' אלהי ישראל (ה ד-ה)
 אזמר לה' אלהי ישראל (שם ג)

ומיכל בת-שאול נשקפה בעד החלוק ... (ו טז)
 כהגלות נגלות אחד הרקים (שם כ)
 למיום העלתי את-בני ישראל ממצרים ועד
 היום הזה (ז ו)
 ותהי מואב לדוד עבדים נשאי מנחה (ח ב)
 הלוא בעבור חקר את העיר ולרגלה ... (י ג)
 ואיש טוב ... (י ג, ח)
 הלוא ידעתם את אשר-ירו מעל החומה. מי הכה
 את-אבימלך בן-ירבשת הלוא-אשה השליכה
 עליו פלח רכב מעל החומה וימת ... (יא כ-כא)
 ... כי-כזה וכזה ... (שם כה; יז טו: וכזאת
 וכזאת)
 ותבא לאמנון אחיה החדרה (יג י)
 ... אל-תעשה את-הנבלה הזאת (שם יב)
 ואין מציל ביניהם (יד ו)
 לכל-ישראל אשר-יבאו למשפט אל-המלך (טו ו)
 ... וצמד חמורים חבושים (טז א)
 ... הבו לכם עצה מה-נעשה (שם כ)
 והחרדתי אתו ... (יז ב)
 כי גבורים המה ומרי נפש המה כדב שכול
 בשדה (שם ח)
 ... הזעק-לי את ... וילך עמשא להזעיק את ...
 (כ ה-ו וראה לעיל ש"א י יז)
 ... ואשר דמה-לנו נשמדנו מהתיצב בכל-גבל
 ישראל (כא ה)
 ותגעש (קרי ויתגעש) ותרעש הארץ מוסדות
 השמים ירגזו ויתגעשו כי-חרה לו. ... וערפל
 תחת רגליו. ... וישת חשך סביבתי סכות
 חשרת-מים עבי שחקים (כב ח-יב)
 ... לשמך אזמר (שם ג)

ח. מקבילות שמואל ורות

רות	שמואל
... כי כלתך אשר-אהבתך ילדתו אשר-היא טובה לך משבעה בנים (ד טו)	... הלוא אנוכי טוב לך מעשרה בנים (א ח)
ותאמר אמצא-חן בעיניך... וכי דברת על-לב שפחתך... כאחת שפחתך (ב יג)	ותאמר תמצא שפחתך חן בעיניך... (שם יח)
אשר-היא טובה לך משבעה בנים (ד טו)	... ער-עקרה ילדה שבעה (ב ה)
ויהי ביתך... מן-הזרע אשר יתן ה' לך מן-הנערה הזאת (שם יב)	... ישם ה' לך זרע מן-האשה הזאת (שם כ)
... כה יעשה ה' לי וכה יוסיף... (א יז)	... כה יעשה-לך אלהים וכה יוסיף... (ג יז); כה יעשה ה' ליהונתן וכה יסיף (כ יג) ועוד
... עד אשר תדעין איך יפל דבר (ג יח)	ולא הפיל מכל-דבריו (ג יט)
ותהם כל-העיר... (א יט)	... ותהם הארץ (ד ה)
אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה' (שם כא)	אל-תשלחו אתו ריקם (ו ג)
... איש גבור חיל (ב א); כי אשת חיל את (ג יא)	... גבור חיל (ט א)
... וזאת לפנים בישראל על-הגאלה ועל-התמורה וגו' (ד ז)	לפנים בישראל כה-אמר האיש וגו'... (שם ט)
... ואני אמרתי אגלה אונך (ד ד)	וה' גלה את-אזן שמואל (שם טו וראה כ ב, יב, יג; כב ח, יז; ש"ב ז כז)
ותשאנה קולן ותבכנה (א ט, יד וראה בר' כז לח; כט יא; שופ' ב ד; כא ב)	וישאו... את-קולם ויבכו (יא ד ועוד הרבה)
... עדים אתם היום... ויאמרו כל העם... עדים (ד ט-יא)	עד ה' בכם ועד משיחו היום הזה... ויאמר עד (יב ה)
... ויאמרו לו יברכך ה' (ב ד); ברוכה את לה' בתי (ג י')	ברוכים אתם לה' (כג כא; ש"ב ב ה)
... גשי הלם (ב יד)	גשו הלם... (יד לח)
... לעזובך לשוב מאחריך... (א טז)	כי-שב מאחרי... (טו י')
ויקח עשרה אנשים מוקני העיר (ד ב); ויאמרו כל-העם... והוקנים... (שם יא)	ויחזרו זקני העיר (= בית לחם) לקראתו (טז ד)
... וילך איש מבית לחם יהודה... ושם שני-בניו... אפרתים מבית לחם יהודה (א א-ב)	ודוד בן-איש אפרתי הזה מבית לחם יהודה... (יז יב)
... ויצבט-לה קלי... (ב יד)	... איפת הקליא הזה... (שם יז ראה כה יח; ש"ב יז כח)

...וה' יהיה עמך (יו לז וראה כ יג; ש"ב יד יז)

עמד נצב עליהם... (יט כ)

...יודעתי אל-מקום פלני אלמוני (כא ג)

וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר אל-מלך מואב יצא-נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה-יעשה לי אלהים. וינחם את-פני מלך מואב וישבו עמו כלימי היות-דוד במצודה (כב ג-ד)

לא הכלמנום... (כה ז); ולא הכלמנו (שם טו)

ועתה השכם בבקר... והשכמתם בבקר ואור לכם ולכו... וישכם דוד הוא ואנשיו ללכת בבקר (כט יא)

ש"ב

...ובמותם לא נפרדו (א כד)

אשר עשיתם החסד הזה עם-אדניכם... ותקברו אתו, ועתה יעשה' עמכם חסד ואמת וגם אנכי אעשה אתכם הטובה הזאת... (ב ה-ו)

...וירחץ ויסך ויחלף שמלתו (יב כ)

לבלתי שום (קרי: שים) לאישי שם ושארית על-פני האדמה (יד ז)

ראו חלקת יואב... (שם ל)

ואיש יהודה דבקו במלכם (כ ב)

...בימי קציר בראשנים בתחלת (קרי) קציר שערים (כא ט)

מגן הוא לכל החסים בו (כב לא)

ויאמר לקוצרים: ה' עמכם (שם ד)

לנער הנצב על-הקוצרים... הנצב על הקוצרים (שם ה-ו)

...שבה-פה פלני אלמוני... (ד א)

...וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב... ויבאו שדי-מואב ויהיר-שם... וישאו להם נשים מאביות... ושם השנית רות... ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד ה' את-עמו... (א א-ו)

...ולא תכלימוה (ב טו)

ליני הלילה זהיה בבקר אם-יגאלך טוב... שכבי עדה-בקר. ותשכב... עדה-בקר ותקם בטרם (קרי: בטרם) יכיר איש את-רעהו... (ג יג-יד)

...כי המות יפריד ביני ובינך (א יז)

יעשה (קרי: יעש) ה' עמכם חסד כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי (שם ח)

ורחצת וסכת ושמת שמלתך (קרי: שמלתך) עליך... (ג ג)

להקים שם-המת על-נחלתו ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו (ד י)

חלקת השדה לבעז (ב ג); חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך (ד ג)

ורות דבקה בה (א יד ועי' שם ב ח, כא, כג)

הם באו בית לחם בתחלת קציר שערים (א כב); ...עד כלות קציר-השערים וקציר החטים... (ב ג)

אשר-באת לחסות תחת-כנפיו (ב יב)